

அடை - 11, பக்கங்கள் - 10.

சிவமயம்.

சிவவாக்கியர் பாடல்.

இஃது

நிருமயிலை - வித்வான்

சண்முகம்பிளவரி

அவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு,

வாலாஜாபேட்டை

சாமிசெட்டியாரவர்களால்,

மகாமகோத்தமாய் டாக்டர்

வ. வே. சாரிநாதையர், எஸ். நிலையர்

பேட்டையார் (அருள்முகம்)

சென்னை

கலாரத்நாகரம்

என்னும் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

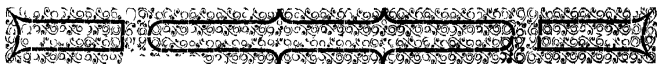
1891.

Copy right.

இப்புத்தகம் சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டையில் தம்பு
செட்டித் தெருவில் கலாரத்நாகர வச்சுக்கூடத்திலும், மேற்படி
தெருவில் 291 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலும், வேண்டு
வோர் விலை அணு 4 - கொடுத்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இ ப் ப டி

வாலாஜாபேட்டை - சாமிசெட்டி.

சிவமயம்.

சிவவாக் கியர் பாடல்.

அக்ஷரநிலை.

ஆனவஞ் செழுந்துளே யண்டமு மகண்டமும்
ஆனவஞ் செழுந்துளே யாதியான முவரும
ஆனவஞ் செழுந்துளே யரா மு மகா முமம்
ஆனவஞ் செழுந்துளே யட ப் பலவ லுத்தே. (க)

பரியைவிலக்கல்.

ஓடி யோடி யோடி யோடி யுட் டலந்த சோதியை
நாடிநாடி நாடிநாடி நாட் டருங் கழிந்துபோய்
வாடிவாடி வாடிவாடி மாண்டுபோன மாந்தர்கள்
கோடிகோடி கோடிசோடி பெண்ணிறந்த யோடியே. (உ)

யோகநிலை.

உருத்தரித்த நாடியி லொடுங்குகின்ற வாயுவை
கருத்தினு லிருத்தியே பபாலமேந்த வல்லிராய்
விருத்தரும் பாலசுவர் மேனியுஞ் சிவந்திமும்
அருட்டரித்த நடத்பாத மம்மைபாத முண்மையே. (ங)

சரியைகீரியைவிலக்கல்.

நட்டசலலை தெய்வமென்று நடலுபுட்பஞ் சாத்தியே
சுத்திவந்து மொணமொணென்று சொல்லுமந்த மேதட
பட்டசல்லும் பேசுமே நடதனுள் எரிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவங் சறிச்சுவை யறியுமோ. (ச)

நீராயள்ளி நீரில்விட்டு நீரினைந்த காரியம்
ஆராயுள்ளி நீரொலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேராயுள்ளி வித்தையுள்ளி வித்திலே முளைத்தெழுந்த
சீராயுள்ளி வல்லிராய் சிவபதங்கள் சேரலாம். (ஞ)

வேதநிலை.

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்றொருத்த னத்தினால்
விடுவனோ வவனையின்னம் வெட்டவேணு மென்பனே
நடுவன்வந்தழைத்தபோது நானுமிந்த நல்லுடல்
சுடலைமட்டுங் கொண்டுபோய்த் தோட்டிகைக் கொடுப்போ. (ஈ)

ஞானநிலை.

என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்த தில்லையே
என்னிலே யிருந்ததொன்றை யானறிந்து கொண்டபின்
என்னிலே யிருந்ததொன்றை யாவர்காண வல்லீரோ
என்னிலே யிருந்திருந்து யானுணர்ந்து கொண்டனே. (எ)

நினைப்பதொன்று கண்டிலே னியலாது வேறிலே
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்றமாய்கை மாய்கையை
அனைத்துமா யுண்டமா யானுதிமுன் னானுதியாய்
எனக்குள்நீ யுனக்குள்நா னினைப்புமாற தெய்வனே. (அ)

மண்ணும்நீ வின்னும்நீ மறுக்க னேழுந்தீ
எண்ணும்நீ யெழுத்துந்தீ யிசைந்தபண் னெழுத்துந்தீ
கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணுளாயும் பாணாய்
நண்ணுநீர்மை நின்றபாதம் நண்ணுமா றருளிடாய். (க)

அரியுமல்ல வயனுமல்ல வப்புறத்தி லப்புறம்
கருமைசெம்மை வெண்மையைச் சுடந்துநின்ற தூரணம்
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பற்றுமின்சன் பற்றுமின்கள்
துரியமுங் சுடந்துநின்ற தூரதூர தூரமே. (கஉ)

அந்திகால முச்சிபூன்று பாடுகின்ற தீர்த்தமுங்
சந்திரன் பணங்குருந் தபங்குருந் செப்பங்குந்
சிந்தைமேவு ஞானமுந் தினஞ்செய்க்கு மந்திரம்
எந்தைராம ராமராம ராமவென்னு நாமமே. (கக)

கதாவுபஞ்ச பாதசங்க ளேத்துரந்த மந்திரம்
இதாமிதாமி தல்லவென்று வைதகுழவு போழுகாள்
சதாவிடாம லோதுவார் தார்புநல்ல மந்திரம்
இதாமிதாமி ராமராம ராமவென்னும் நாமமே. (கஉ)

நானதேது நீயதேது நடுவினின்ற தேதடா
கோனதேது குருவதேது கூறிடுங்கு லாமமோ
ஆனதேது வழிவதேது வப்புறத்தி லப்புறம்
ஈனதேது ராமராம ராமவென்ற நாமமே. (கங)

நோயநிலை.

சாத்திரங்க ளோதுகின்ற சட்டநாத பட்டரோ
வேத்தினைப்பு வந்தபோது வேதம்வந் துதவுமோ
மாத்தினைப்போ தும்முளோ மறித்துதொக்க வல்லீராய்
சாத்திரப்பை நோய்களோது சத்திமுத்தி சித்தியே. (கச)

ஞானநிலை.

தூரந்தூரந் தூரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாரும்விண்ணு மெங்குமாய் பரந்தவிப்ப ராபரம்
ஊருநாடு பாடுதேடி யுழன்றுதேடி மூமைசாள்
நேரதாக வும்குளோ யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

(௧௫)

யோகநிலை.

நாலுவேத மோதுவீர் ஞானபாத மறிக்கிலீர்
பாலுநெய்க லந்தவாறு பாவிய ளறிக்கிலீர்
ஆலமுண்ட கண்டனா சுகத்துளே யிருக்கவே
காலனென்று சொல்லுவீர் கனுவிலும்ம தில்லையே.

(௧௬)

வித்திலாத சம்பிரதாய மேலுநிலை சீழாரிலை
தச்சி லாத மானிகை சமைந்தவாறு தென்பானே
பெற்றதாயை விற்றடுமை எள்ளுகின்ற பேதைகள்
வித்திலாத போதுசேவ னில்லைநிலை யில்லையே

(௧௭)

அஞ்சமுணு மெட்டி யாய்நி யாய்நிரம்
கெஞ்சிலே நினைந்துகொண்டு தூறுருச் சாய்ப்பராய்
பஞ்சமாண பாதகங்க ணுறுரோடு செவ்வியும்
பஞ்சபோல் பறக்குமென்று நாளடைதாள் பன்னுமே.

(௧௮)

அண்டவாச லாயிரம்பர சண்ட வாச லாயிரம்
ஆறிரண்டு தூறுசோடி யானவா லாயிரம்
இந்தவாச லேழைவாச லேபோல் பானவாசல்
எம்பிரா னிருக்கும்வாசல் யாவர்க்குண வல்லரே.

(௧௯)

சாமம்நாலு வேதமும் சூலசூத் திரங்நடும்
சேமமோக வேரநிலுஞ் சிவனைநீ ரறிக்கிலீர்
காமநோயை விட்டுநீர் சருக்துளே யுணர்ந்தபின்
ஊனமுற்ற காயமா யிருப்பனெங்க ளீசனே.

(௨௦)

சங்கிரண்டு தாடைபொன்று சன்னரின்ன லாகையால்
மங்கிடாரு தேயுலவில் மாணிடங்க ளெத்தனை
சங்கிரண்டை யுத்தயிர்ந்து தரணாயுத வல்லிராய்
கொங்கைமங்கை பங்கரோடு கூடிவாழ லாகுமே.

(௨௧)

ஞானநிலை.

தங்கமொன்று ஞபம்வேறு தன்மையான வாறுபோல்
செங்கண்மாலு மீசனுஞ் சிறந்திருந்த தெம்முளே
விங்களங்கள் பேசுவார் விளங்குகின்ற மாந்தரே
எங்குமாகி நின்றநாமம் நாமமிந்த நாமமே.

(௨௨)

சிவவாக்கியர் பாடல்.

யோகநிலை.

அஞ்செழுத்தி லேபிறந்து அஞ்செழுத்தி லேவளர்ந்து
அஞ்செழுத்தை யோதுகின்ற பஞ்சபூத பாவிகாள்
அஞ்செழுத்தி லோரொழுத் தறிந்துகூற வல்லிரால்
அஞ்சலஞ்ச லென்றுநாத சம்பலத்தி லாடுமே. (உ௩)

அஞ்சமஞ்ச மஞ்சமே யனாதியான தஞ்சமே
பிஞ்சுபிஞ்சு தல்லவோ பித்தர்காள் பிதற்றுநீர்
நெஞ்சிலஞ்சு கொண்டுநீர் நின்றுதொட்க வல்லிராய்
அஞ்சமில்லை யாறுமில் லனாதியான தொன்றுமே. (உ௪)

நீளவீடு கட்டுநீர் நெடுங்கதவு சாத்துநீர்
வாழவேணு மென்றலோ மகிழ்ந்திருந்த மாந்தரோ
காலனோலை வந்தபோது கைகலந்து நின்றிடும்
ஆலமுண்ட கண்டர்பாத மம்மைபாத முண்மையே. (உ௫)

கிரியைநிலை.

வீடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்ப்பரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்கற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்சால்
நாடுபெற்ற நடுவர்கையி லோலைவந் தழைத்திடில்
ஒடுபெற்ற தவ்விலை பெருதுகாணு மிவ்வுடல். (உ௬)

யோகநிலை.

ஓடமுள்ள போதெலா மோடியே யுலாவலாம்
ஓடமுள்ள போதெலா முறுதிபண்ணிக் கொள்ளலாம்
ஓடமு முடைந்தபோது வெரப்பிலாத வெளியிலே
ஆடுமில்லை கோலுமில்லை யாருமில்லை யானதே. (உ௭)

உற்பத்திநிலை.

அண்ணலே யனாதியே யனாதிமுன் என்னதியே
பெண்ணுமாணு மொன்றலோ பிதப்பதற்கு முன்னெலாம்
கண்ணிலாணி சுக்கிலங் கருதியோங்கு மாளிலே
மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்ஙனே. (உ௮)

ஞானநிலை.

பண்டுநான் பறித்தெறிந்த பன்மலர்க ளெத்தனை
பாழிலே செபித்துவிட்ட மந்திரங்க ளெத்தனை
மிண்டராயத் திரிந்தபோ திதைத்தநீர்க ளெத்தனை
மீளவுஞ் சிவாலயங்கள் சூழவந்த தெத்தனை
அண்டர்கோ னிருப்பிட மறிந்துணர்ந்த ஞானிகாள்
அண்டகோயில் தெய்வமென்று கையெடுப்ப தில்லையே. (உ௯)

யோகநிலை.

நெருப்பைமூட்டி நெய்யைவிட்டு நித்தநித்த நீரிலே
விருப்பமோடு நீர்குளிக்கும் வேதவாக்யங் கேளுமின்
நெருப்புநீரு மும்முளே நினைந்துகூற வல்லீராய்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

(௩௦)

பாட்டிலாத பரமனை பரமலோக நாதனை
நாட்டிலாத நாதனை நாரிபங்கர் பாகனை
கூட்டிமெள்ள வாய்புகைத்து குணகுணத்த மந்திரம்
வேட்டசாரர் குகுகுசுப்பை கூப்பிடா முகிஞ்சதே.

(௩௧)

தரிசனம்.

செய்யதெங்கி லேயினரீர் சேர்ந்தகார ணங்கள்போல்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டனன்
ஐயன்வந்து என்னுளம் புகுந்துகோயில் கொண்டபின்
வையசத்தில் மாந்தர்முன்னம் வாய்திறப்ப தில்லையே.

(௩௨)

சரிதைநிலை.

மாறுபட்டு மணிநுலங்கி வணடினெச்சில் கொண்டுபோய்
ஊறுபட்ட கலவினமீதே யூற்றுகின்ற மூட ரோ
மாறுபட்ட தேவரு மறிந்துகேட்கு பெண்ணையும்
கூறுபட்டு திர்க்கவோ குருசரன்பாதம் வைத்ததே.

(௩௩)

யோகநிலை.

கோயிலாவ தேதடா குளங்களாவ தேதடா
கோயிலுங் குளங்கொங் கும்பிடுங் குலாமரோ
கோயிலு மனத்துளோ குளங்கொ மனத்துளோ
ஆவது மழிவது மிலலையிலை யில்லையே.

(௩௪)

செங்ரலுங் பருங்ரலுஞ் சிவந்தசாதி லிங்கமும்
செர்பிலே திராயிலுஞ் சிவனிருப்ப னென்கிறீர்
உன்பத மறிந்துநீ ருமமைநீ ரறிந்தபின்
அம்பலம் நிறைந்தநாத ராடல்பாட லாகுமே.

(௩௫)

கிரியைநிலை.

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்ட தெவ்விடம்
ஆதிபூசை கொண்டதோ வனாதிபூசை கொண்டதோ
ஏதுபூசை கொண்டதோ வின்னதென் றியம்புமே.

(௩௬)

ஞானநிலை.

இருக்குநாலு வேதமு மெழுத்தையற வோதிலும்
பெருக்கிறு பூசிலும் பிதற்றிலும் பிரானிரான்
உருக்கிநெஞ்சை யுட்கலந்து வுண்மைகூற வல்லீராய்
சுருக்கமற்ற சோதியைத் தொடர்ந்துகூட லாகுமே.

(௩௭)

தில்லைநா யகனவன் திருவரங் கனுமவன்
எல்லையான புவனமு மேகமுத்தி யானவன்
பல்லுநாவு முள்ளபேர் பகுந்துகூறி மகிழுவார்
வல்லபங்கள் பேசுவார் வாய்புழுத்து மாய்வோ. (௫௫)

எத்திசைக்கு மெவ்வுயிர்க்கு மெங்கள்பப் பெனம்பிரான்
முத்தியான வித்துளே முளைத்தெழுந்த வச்சுடர்
சித்தமுந் தெளிந்துவேத கோயிலுந் திறந்தபின்
அத்தனாடல் கண்டபின் னாடங்கலாடல் காணுமே. (௫௬)

உற்றநூல்க ளும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து பாடுவீர்
பற்றறுத்து நின்றநீர் பராபரங்க ளெய்திலீர்
செற்றமாவை யுள்ளாசச் செருக்துத் திருந்திழில்
சுற்றமாவு மும்முளே சோதியென்று வாழுமே. (௫௭)

போதடா வெழுந்ததும் புனலதாவி வந்ததும்
தாதடா புகுந்ததும் தானடா விளைந்ததும்
ஓதடா வஞ்சுமூன்று மொன்றதான வக்தரம்
ஓதடா விராமராம ராமமென்னு நாமமே. (௫௮)

அகாரமென்ற வக்கரத்து எவ்வுவந் துதித்ததோ
உகாரமென்ற வக்கரத்தி லுவ்வுவந் துதித்ததோ
அகாரமும் உகாரமுஞ் சிகாரமன்றி நின்றதோ
விகாரமற்ற யோகிகாள் விதித்துரைக்க வேணுமே. (௫௯)

அறத்திறங்க ளுக்குநீ யகண்டமெண் டிசைககும்நீ
திறத்திறங்க ளுக்குநீ தேடுவார்கள் சிந்தைநீ
உறக்கம்நீ யுணர்வுந் யுட்கலந்த சோதிநீ
மறக்கொணாத நின்கழல் மறப்பிலுங் குழுகொளே. (௬௦)

அண்டம்நீ யகண்டம்நீ யாதிமூல மானநீ
கண்டம்நீ கருத்துநீ காவியங்க ளானநீ
புண்டரீக மற்றுளே புணருகின்ற புண்ணியர்
கொண்டகோல மானநேர்மை கூர்மையென்ன கூர்மையே. (௬௧)

மையடர்ந்த கண்ணினார் மயக்கிலே மயக்கிலே
மையிறந்து கொண்டிரீங்க எல்லலற் றிருப்பிர்காள்
மெய்யடர்ந்த சிந்தையால் விளங்குஞான மெய்தினால்
உய்யடர்ந்து கொண்டிரீங்க னுழிகாலம் வாழ்விரோ. (௬௨)

கருவிருந்த வாசலாற் கலங்குகின்ற ஆமைகாள்
குருவிருந்து சொன்னவார்த்தை குறித்துநோக்க வல்லிராய்
உருவிலங்கு மேனியாகி யும்பராகி நின்றநீ
திருவிலங்கு மேனியாக சென்றுகூட லாகுமே. (௬௩)

சிவவாக்கியர் பாடல்.

தீர்த்தமாட வேணுமென்று தேடுகின்ற தீனர்காள்
தீர்த்தமாட லெவ்விடந் தெளிந்துநீ ரியம்பிலீர்
தீர்த்தமாக வும்முளே தெளிந்துநீ ரிருந்தபின்
தீர்த்தமாக வுள்ளதுஞ் சிவாயவஞ் செழுத்துமே.

(சூசு)

கழுத்தையும் நிமிர்த்திநல்ல கண்ணையும் விழித்துநீர்
பழுத்துவாய் விழுந்துபோன பாவமென்ன பாவமே
அழுத்தமான வித்திலே யனாதியா யிருப்பதோர்
எழுத்திலே வெழுத்திலே யிருசகலா மிருத்துமே.

(சூரு)

கண்மிரின்ற மாயையும் சலந்துநின்ற பூதமும்
உண்மிறங்கு மாறுநீ ருணர்ந்திருச வல்லீராய்
பண்டைபாறு மொன்றுமாய்ப் பயந்தவேத ஈத்தனாப்
அண்டமுத்தி யாகிமின்ற வாகிமூல மூலமே

(சூசு)

நன்றவாச லுக்கிரங்கி யெண்ணிறந்து போவிர்சாள்
கான்றவாழை மொட்டலர்ந்த காரண மறிகிலீர்
நின்றவாச லேத்திறந்து நாடிநோபச வல்லீராய்
தோன்றுமாயை விட்டொழிந்து சோதிவந்து தோன்றுமே.

()

உழலும்வாச லுக்கிரங்கி யுசலாமி மூமைகாள்
உழலும்வாச லேத்திறந்து வுண்மைசேர வெண்ணிலீர்
உழலும்வாச லேத்திறந்து வுண்மைநீ ருணர்ந்தபின்
உழலும்வாச லுள்ளிருந்த வுண்மைநானு மாவினோ

(சூஅ)

மூலநாடி தன்னிலே முளைத்தெழுந்த சோதியை
நாடிநாடி யும்முளே நாழிகை யிருந்தபின்
பாலனாகி வாழலாம் பறந்துபோக யாசசையும்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே.

(சூசு)

இருக்கவேணு மென்றபோ திருக்கலா யிருக்குமோ
மறிக்கவேணு மென்றலோ மண்ணுளே படைத்தனர்
சுருக்கமற்ற தம்பிரான் சொன்னவஞ் செழுத்தையும்
மறிக்குமுன் வணங்கிடீர் மருந்தெனைப் பதங்கெடீர்.

(எ0)

அம்பத்தொன்றி லக்கர மடங்கலோ ரொழுத்துமோ
விண்பரந்த மந்திரம் வேதநான்கு மொன்றலோ
விண்பரந்த மூலவஞ் செழுத்துளே முளைத்ததே
அங்கலிங்க பீடமா யமர்ந்ததே சிவாயமே.

(எக)

சிவாயவென்ற வகூடாஞ் சிவனிருக்கு மகூடாம்
உபாயமென்று நம்புதற்கு உண்மையான வகூடாம்
கபாடமற்ற வாசலேக் கடந்துபோன வாயுவை
உபாயமிட் டழைக்குமே சிவாயவஞ் செழுத்துமே.

(எஉ)

உருவுமல்ல வெளியுமல்ல வொன்றைமேவி நின்றதல்ல
மருவுவாசல் சொந்தமல்ல மற்றதல்ல வற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசலான தானுமல்ல
உரியதாகி நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லரே.

(எ௩)

ஆத்துமா வனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புத்திருந்த ஐம்பொறி புலன்களு மனாதியோ
தாக்கமிக்க நூல்களுஞ் சதாசிவ மனாதியோ
விக்கவந்த போகிகள் விதித்துடைக்க வேணுமே.

(எ௪)

அறிவிலே பிறந்திருந் காசமங்க ளோதுந்
நெறியிலே மயங்குதலுற தேர்மைபொன றறியிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க வுட்புகுநது வெண்ணெய்தேயும்
அறிவிலாத மாந்தரோ டனுமுமாத தெந்நரணே

(எ௫)

இருவரங்க மும்பொருந்தி யென்பருகி நோட்டுலீர்
உருவரங்க மாகிநின்ற வுண்மையொன்றை யோடுவிலீர்
கருவரங்க மாகிநின்ற சற்பனை சடந்தாரின்
திருவரங்க மென்றுநீர் தெளிந்திருந் வாலிலோ.

(எ௬)

கருக்குழியி லாசையாய்ச் சாடி லுற்று நிற்குநீர்
குருக்கிடுக்கு மேழைகாள் குலாவின் பாவிகாள்
திருத்திருத்தி மெய்யினு, சிவந்தவன் செழுந்தையும்
உருக்கழிக்கு மும்மையு முணர்ந்துணர்ந்து சொன்னுமே.

(எ௭)

மண்ணிலே பிறக்கவும் வழுநிலா துரைக்கவும்
எண்ணிலாத சோடிதேவ மொன்னதுன்ன மென்னவும்
கண்ணிலே மணியிருந்த சண்முகந்த வாறுபோல்
எண்ணில்கோடி தேவரு மிதன்புல விழிப்பதே.

(எ௮)

மண்கலங் கவர்ந்தபோது வைத்துவைத்த நுகருவார்
வெங்கலங் கவர்ந்தபோது வேணுமென்று பேணுவார்
நங்கலங் கவர்ந்தபோது நாறுமென்று போடுவார்
எண்கலந்து நின்றமாய மென்னமாய மீசனே.

(எ௯)

மிக்கசெல்வ நீபடைத்த விறகுமேவிப் பாவிகாள்
விறகுடன் கொளுத்திமேனி வெந்துபோவ தறிகிலீர்
மக்கள்பெண்டிர் சுற்றமென்று மாயைகாணு மிவையெலாம்
மறலிவந் தழைத்தபோது வந்துகூட லாகுமோ.

(அ௦)

ஒக்கவந்து மாதாடன் செறிந்திடத்தி லழகியே
ஒருவராகி யிருவராகி யிளமைபெற்ற வுறிலே
அக்கணிந்து கொன்றைசூடு மம்பலத்தி லாடுவார்
அஞ்செழுத்தை யோதிடி னனேகபாவ மகலமே.

(அ௧)

மாடுகன்று செல்வமு மனைவிமைந்தர் மகிழவே
மாடமாளி கைப்புறத்தில் வாழுகின்ற நாளிலே
ஒடிவந்து காலதூதர் சடுதியாக மோதவே
உடல்கிடந் துயிர்கழன்ற வுண்மைகண்டு முணர்கிலீர். (அஉ)

பாடுகின்ற துப்பருக்கண் தங்கணக் களுக்கியே
பழுதிலாத கன்மகூட்ட மிட்டவெங்கள் பரமனே
நீதிசெம்பொ னம்பலத்து ளாடுகொண்ட வப்பனே
நீலகண்ட நாள்கண்ட நி ந்யகலவி யாணனே. (அங)

நானமற்ற பாட்டி நத்தி லெவந்தெழுந்த நீறுபேரல்
ஞானமுற்ற நெஞ்சத்தி லல்லதேனு மில்லையே
ஊனமற்ற சோதியோ முணர்வுசேர்ந் து க்கினுல
தேனெகத்தி னூறல்போல தெளிந்ததே விவாயமே. (அச)

பருகியோடி யும்முனே பறாதுவந்த வெளிதனை
நிரவியே நினைத்துபார்க்கில நின்மலம தாகுமே
உருகியோடி யொங்குமாய மாயபோதி தன்னுளே
கருதா வுனக்குறல்ல காரணம் தாகுமே. (அரு)

சோதிபாதி யாகுகின்ற சுததமும் பலத்துவந்து
போதியாத போதகத்தை யோதுகின்ற பூரண
வீதியாக வேடிவந்து விண்ணடியி னூடுபோய்
ஆதிநாத னாதனென் றனந்த நால முள்ளதே. (அசு)

இழைவனா லெடுத்தமாடந் திலலயம் பலத்திலே
அறியினா லடுத்தபாட் டிச்சினா லமர்ந்ததே
நருகிநாத முண்பொய கழன்றுவாச லொன்பதும்
ஒருவரா யொருவா கோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. (அஎ)

நெஞ்சிலே யிருந்திருந்து நெருக்கியோ டும் வாயுவை
அன்பினா லிருந்துநீ யருகிருத்த வலவிராய்
அன்பிச்சோயில காணலா மகன்றுமெண் டிசைக்குளே
தும்பியோடி யோடியோ சொல்லடா சுவாமியே. (அஅ)

தில்லையை வணங்குகின்று தெண்டனிட்ட வாயுவை
எலலையைக் கடந்துகின்று எகபோக மாய்கையோ
வெலலையைக் கடந்துகின்று சொரக்கலோக வெளியிலே
வெள்ளையுஞ் சிவப்புமாகி மெய்கலந்து நின்றதே. (அக)

உடம்புயி ரொடுத்ததோ வுயிருடம் பெடுத்ததோ
உடம்புயி ரொடுத்தபோ துருவமேது செப்புவிர்
உடம்புயி ரிறந்துபோ யுயிரிறப்ப தில்லையே
உடம்புமெய் மறந்துகண் டிணர்ந்துஞான மோதமே. (கூ)

அவ்வெனு மெழுத்தினு லகண்டமேழு மாகினும்
உவ்வெனு மெழுத்தினு லுருத்தரித்து நின்றனே
மவ்வெனு மெழுத்தினுல் மயங்கினுர்கள் வையகம்
அவ்வுமுவ்வும் மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே.

(கக)

மந்திரங்க ளுண்டுநீர் மயங்குகின்ற மானிடர்
மந்திரங்க ளாவது மரத்தினுற லன்றுகாண்
மந்திரங்க ளாவது மதத்தெழுந்த வாயுவை
மந்திரத்தை யுண்டவர்க்கு மானமேது மில்லையோ.

(கஉ)

என்னவென்று சொல்லுவே னிலக்கணமி லாததைப்
பன்னுகின்ற செந்தமிழ்ப் பதங்கடந்த பண்பென
மின்னகத்தில் மின்னொழுகும் மின்னந் தான வாறுபோல்
என்னகத்து ளீசனும் யானுமல தில்லையே.

(கங)

ஆலவித்தி லாலொழிந்தி யாலான வாறுபோல
வேறுவித்து மின்றியே வினங்குபோக மெய்திடர்
ஆறுவித்தை யோர்கிலீ றறவிலா பாரந்தோ
பாருமித்தை யும்முனே பரபராத பானதே.

(கச)

அவ்வுதித்த மந்திர மகாரபாய் உகாரமாய்
எவ்வெழுத் தறிந்தவர்க் கெழுந்தப்ப திங்கிலே
சவ்வுதித்த மந்திரத்தைத் தந்தபாற் திருத்தினுல்
அவ்வுமுவு மவ்வுமா யமர்ந்ததே சிவாயமே.

(கரு)

நவ்விரண்டு காலதா யிரண்டுமவ் வுயிரதாய்
சிவ்விரண்டு தோளதாய் நிறந்தவவ்வு வாயதாய்
வவ்விரண்டு கண்ணதா யெழுந்துநின்ற கேர்பையிற்
செவ்வையென்று நின்றதே சிவாயமே செழுத்துமே.

(ககா)

இரண்டுமொன்று முலமா யியங்குபக் கரததுளோ
சுருண்டுமூன்று வளையமாய் கணங்குபோற் கிடந்ததி
முரண்டெழுந்த சங்குனோசை முலநாடி யோடுபோய்
அரங்கன்பட்டணத்திலே யமர்ந்ததே சிவாயமே.

(ககா)

கடலிலே திரியுமாயை ககாயிலேறி முட்டையிட்டுக்
கடலிலே திரிந்தபோது ரூபமான வாறுபோல்
மடலுளே யிருக்குமெங்கள் மணியரங்க சோதியை
உடலுளே நனைந்துநல்ல வுண்மையான வுண்மையே.

(ககா)

மூன்றுமண் டலத்தினு முட்டியின்ற தூணிலும்
மூன்றுபாம்பின் வாயிலும் நவ்வின்றெழுந்த தீதுகம்
ஈன்றதாய் மப்பரு மெடுத்தாத்த மந்திரம்
தோன்றுமோ ரெழுத்துளே சொல்லவெங்கு தில்லையே.

(ககா)

மூன்றுமூன்று மூன்றுமே மூவந்தேவர் தேடிடும்
மூன்றுமஞ் செழுத்துமாய் முழங்குமல் வெழுத்துளோ
நன்றதாய் மப்பரு மியங்குகின்ற நாதமும்
தோன்றுமண் டலத்திலே சொல்லவெங்கு தில்லையே. (௧௦௦)

சோறுகின்ற பூதம்போற் சுணங்குபோற் கிடந்தநீ
நாறுகின்ற சும்பியி னென்றெழுந்த மூடனோ
சீறுகின்ற வைவரை சிணுக்கறுக்க வல்லிராய்
ஆறுகோடி வேணியா ராறிலென்றி லாவனோ (௧௦௧)

வட்டமென்று வும்முளோ மயங்கியிட்ட திவ்வெளி
அட்டரக் சரத்துளோ யடக்கமு மெய்குமும்
எட்டுமெட்டு மெட்டுமா யியங்குசந்த ரத்துளோ
எட்டவாழு தித்தெம்பி ரானை வறிந்தபின். (௧௦௨)

பேசுவானு மீசனே பிரமஞான மும்முளோ
ஆசையான வைவரு மலைந்தலை உள செப்பினார்
ஆசையான வைவரை யடக்கமேய் தொழுந்திலே
பேசிடா திருப்பராய் நாதமாய் தொலிபுமே. (௧௦௩)

நமசிவாய வஞ்செழுத்தும் நிற்குமே நிலைநாடும்
நமசிவாய மஞ்சமஞ்சும் புராணமான மாயலாய்
நமசிவாய மஞ்செழுத்தும் மும்முளோ யிருக்கனோ
நமசிவாய வண்மையை நற்குணாகைய் நாதனே. (௧௦௪)

பரமுனக் கெனக்குவேறு பயமிலை பார்பர
கரமெடுத்து நின்றவங் குவித்திடக் கட்டப்பா
சிரமுருகி யமுதளித்த சீருலாவு நாதனே
வரமெனக்கு நீயளித்த ஓமநமசி வாயமே. (௧௦௫)

பச்சைமண் பதுப்பிலே பழுப்பதித்த வேட்டுவான்
நித்தமும் நினைந்திட நினைந்தவண்ண மாயிடும
பச்சைமண் ணிடிந்துபோய் பரந்ததும்பி யாயிடும
பித்தர்கா ளறிந்துகொள் பிரானிருந்த கோலமே. (௧௦௬)

ஒளியதான காசிமீது வந்துதங்கு லோர் க்கெலாம்
வெளியதான சோதிமேனி விசுவநாத னானவர்
தெளியுமங்கை யுடனிருந்து செப்புகின்ற தூரகம்
வெளியசோரி ராமராம நாமமிந்த நாமமே. (௧௦௭)

விழியினோடு புனல்விளைந்த வில்லவல்லி யோனியும்
வெளியிலே பித்தற்றலாம் விளைவுநின்ற தில்லையே
வெளிபரந்த தேசமும் வெளிக்குள்மூல வித்தையும்
தெளியும்வல்ல ஞானிகள் தெளிந்திருத்தல் திண்ணமே. (௧௦௮)

ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்துபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் தெளிந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுணர்ந்துமெய் யுணர்ந்தபின்
ஓம்நமசி வாயமே யுட்கலந்து நிற்குமே. (௧௦௯)

அல்லவாச லொன்பது மறுத்தடைந்த வாசலும்
சொல்லுவாச லோனாந்து சொம்மிவிம்மி நின்றது
நல்லவாச லேத்திறந்து ஞானவாச லீடுபோய்
எல்லவாசல் கண்டவ ரினிபிறப்ப தில்லையே. (௧௧௦)

ஆதியான தொன்றுமே யனேகனேக ருபமாய்
சாதிபேத மாயெழுந்து சர்வசிவ னானபின்
ஆவியோடு ஆடுகின்ற மீண்டுமிந்த சென்மராய்
சோதியான ஞானியர்க்குஞ் சத்தமா யிருப்போ. (௧௧௧)

மலர்ந்ததாது மூலமாய் வைபக மலர்ந்தபூ
குவிந்தது மயக்கம்வந் தெடுத்ததும் விழுந்ததும்
புலன்களைந்தும் பொறிகலங்கி பூமிமேல் விழுந்ததும்
இனங்கலங்கி நின்றமாய் மென்னமாய் மீசனே (௧௧௨)

பாரடங்க வுள்ளதும் பரந்தவான முள்ளதும்
ஒரிடமு மன்றியே யொன்றிநின்ற வெண்ணடா
ஆரிடமு மன்றியே யகத்துளும் புறத்துளும்
சீரிடங்கள் கண்டவர் சிவன்தெரிந்த ஞானிபே (௧௧௩)

மண்கிடார மேசுமந்து மலையுளேறி மறுகுநர்
எண்படாத காரியங்க ளிபறுமென்று கூறுநர்
தம்பிரானை நாங்கடோறும் தனாரிலே தலைபடக்
கும்பிடாத மாந்தரோடு கூடிவாழ்வ தென்பனே. (௧௧௪)

நானினு லழிந்ததும் நலங்குல மழிந்ததும்
மேவுதே ரழிந்ததும் விசாரமுங் குறைந்ததும்
பானிகாளி தென்னமாயம் வாமநாடு பூசலாய்
ஆவியா ரடங்கினு லைவரு மடங்குவார். (௧௧௫)

விடெடுத்து வேள்விசெய்து மெய்யரோடு பொய்யுமாய்
மாடுமக்கள் பெண்டிர்சுற்ற மென்றிருக்கு மாந்தர்காள்
நாடுபெற்ற நண்பர்கையி லோலைவந் தழைத்தபோது
ஆடுபெற்ற தவ்வினை பெறுதுகாணு மிவ்வுடல். (௧௧௬)

இல்லைஇல்லை யென்றுநீ ரியம்புகின்ற வேழைகாள்
இல்லையென்று நின்றதொன்றை யில்லையென்ன லாகுமோ
இல்லையல்ல வொன்றுமல்ல யிரண்டுமொன்றி நின்றகை
எல்லைகண்டு கொண்டபே ரினிப்பிறப்ப தில்லையே. (௧௧௭)

காரகார காரகார காவலுழி காவலன்
போரபோர போரபோர போரில்நின்ற புண்ணியன்
மாரமார மாரமார மரங்களேழு மெய்தசீ
ராமராம ராமராம நாமமென்று நாமமே. (௧௧௮)

நீடுபாரி லேபிறந்து லேயமான காயந்தான்
வீடுவோறி தென்றபோது வேண்டியின்பம் வேண்டிமோ
பாடிநாலு வேதமும் பாரிலே பட்டிந்ததோ
ரோடுராம ராமராம நாமமென்று நாமமே. (௧௧௯)

உயிருண்மை யாலுட லெடுத்தவன் திருந்திடும்
உயிருடம் பொழிந்தபோது ரூபரூப மாயிடும்
உயிர்சிவத்தின் மாய்கையாகி யொன்றையொன்று கொன்றிடும்
உயிருசத்தி மாய்கையாகி யொன்றையொன்று தின்னுமே. (௧௨௦)

நெட்டெழுத்து வட்ட மோ நிறைந்தபல்வி யோனியும்
நெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்று நின்றதொன்று கண்டிலேன்
குட்டெழுத்தி லத்ததென்று கொம்புகால் குறித்திடி
னெட்டெழுத்தில் வட்டமொன்றில் நேர்படானம் மீசனே. ()

யின்னிலுள்ள தேவிக ளறியொணுத மெய்ப்பொருள்
கண்ணிலாநி யாகவே கலந்துநின்ற தெம்பிரான்
மண்ணிலார் பிறப்பறுத்து மலரடிகள் வைத்தபின்
ஆண்ணலாரு மெம்முனோ யமர்ந்துவாழ்வ துண்மையே. (௧௨௨)

யின்கடந்து நின்றசோதி மேலைவரசலைத் திறந்து
கண்களித்த ஷ்ஞானோ கலந்துபுக் கிருந்தபின்
மண்பிறந்த மாயமும் மயக்கமு மறந்துபோய்
எண்கலந்த வீசலே டிசைந்திருப்ப துண்மையே. (௧௨௩)

மூலமான மூச்சதில் மூச்சறிந்து விட்ட பின்
நாலுநாளு முன்னிலொரு நாட்டமாகி நாட்டிடில்
பாலனாகி நீடலாட் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டராணை யம்மையாணை யுண்மையே. (௧௨௪)

மின்னெழுந்து மின்பரந்து மின்னெடுங்கும் வாறுபோல்
என்னுள்ளின்ற வென்னுளீசு னென்னுளே யடங்குமே
கண்ணினின்ற கண்ணில்நேர்மை சண்ணறிவி லா மையாய்
என்னுணின்ற வெண்ணைநா னியானறிந்த தில்லையே. (௧௨௫)

இருக்கலா மிருக்கலா மவலிலே யிருக்கலாம்
அரிக்குமால் பிரமனு மகண்டமேழ் சுத்தலாம்
கருக்கொளாத சூழியிலே காவிடாத கண்ணிலே
நெருப்பறை திறந்தபின்பு நீயும்நானு மீசனே. (௧௨௬)

ஏகபோக மாகிய விருவரு மொருவராய்
போகமும் புணர்ச்சியும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே
ஆகிலு மழகிலு மதங்கனைய தானபின்
சாகிலும் பிழக்கிலு மில்லையிலை யில்லையே. (௧௨௭)

வேதனாலு பூதமாய் விரவுமங்கி நீரதாய்
பாதமேயி லிங்கமாடிப் பரிந்துபூசை பண்ணினால்
காதில்நின்று கடைதிறந்து எட்டனுத்த ஓநானிகள்
ஆதியத்த முங்சடம் தரியவீ! தாருமே (௧௨௮)

பருத்தினால் முரிச்சியிட்டு பஞ்சியோது மாந்தரோ
துருத்தினால் முரிச்சியிட்டு துன்டநீங்க வல்லிராய்
கருத்தினால் சலைப்படுங் காலதால் சழிந்திடும்
திருத்தினால் காலருந் சிவாயவஞ் செழுசதுமே (௧௨௯)

சாவதான தத்துவச் சடங்குசெய்யு மூமைசாள்
தேவர்கல்லு மாவரோ சிரிப்பதன்றி மொன்செய்வேன்
மூவராலு மறிமொரை! முச்சணன் முச்சொழுந்து
காவலாக வும்முனே! உத்திருப்பன் சாண்பே (௧௩௦)

காலமலை நீரிலே முழுசுமத்த மூடர்சாள்
காலமலை நீரிலே கிடந்தேரை யென்பெறும்
காலமே யொழுந்திருந்து னன்செய்யுன்றி லொன்றையும்
மூலமே நினைந்திராகில் முச்சிசகியாகுமே (௧௩௧)

எங்குந்தேவ ருங்என்றே தவ ரொன்றிரண்டு தேவரோ
இங்குமங்கு மாயிரண்டு தேவரோ யிருப்பரோ
அங்குமிங்கு மாகிநின்ற வாதிமூர்ந்தி யொன்றலோ
வங்கவாரஞ் சொன்னபேர்சன் வாய்ப்புத்து மாளவரோ (௧௩௨)

இறையறை யிடைக்கிட வந்துதூமை யென்கிறீர்
முறையறிந்து பிறங்கபோது மன்று தூமை யென்கிறீர்
துறையறிந்து நீர்குளித்த லன்றி தூமை யென்கிறீர்
பொறையிலாத நீசரோடும் பொருந்துமாற தெங்ஙனே (௧௩௩)

சத்தம்வந்த வெளியிலே சலமிருந்து வந்ததும்
மத்தமாகி நீரிலேது வண்டுமூழ்கு மூடரோ
சுத்தமேது சுட்ட தேது தூய்மைசண்டு நின்றதேது
பித்தர்காய முற்றதேது பேதமேது போதமே. (௧௩௪)

மாதமாதந் தூய்மைதான் மறந்துபோன தூய்மைதான்
மாதமற்று நின்றல்லோ வளந்துருப மானது
நாதமேது வேதமேது நற்குலங்க ளேதடா
வேதமோதும் வேதியர் வினைந்தவாறும் பேசடா (௧௩௫)

தூமையற்று நின்றல்லோ சுதீபமற்று நின்றது
ஆண்மையற்று நின்றல்லோ வழக்கமற்று நின்றது
தாண்மையற்று ஆண்மையற்று சஞ்சலங்க ளாற்றுகின்ற
தூமைதூமை யற்றகாலஞ் சொல்லுமற்று நின்றதே. (௧௩௬)

ஊறிநின்ற தூமையை யுறைந்துநின்ற சீவனை
வேறுபேசி மூடலோ வினைத்தவாற தேதடா
நாறுகின்ற தூமையல்லோ நற்குலங்க ளாவன
சீறுகின்ற மூடலோயத் தூமைநின்ற கோலமே. (௧௩௭)

தூமைகண்டு நின்றபெண்ணின் தூமைதானு மூறியே
சீமைபெங்கு மாணும்பெண்ணும் சேர்ந்துலகங் கண்டதே
தூமைதானும் ஆசையாய் துறந்திருந்த சீவனை
தூமையற்று கொண்டிருந்த தேசமேது தேசமே. (௧௩௮)

வேணும்வேணு மென்றுநீர் வீணுமுன்று தேடுவீர்
வேணுமென்று தேடினாறு முள்ளதல்ல தில்லையே
வேணுமென்று தேடுகின்ற வேட்டையைத் திறந்தபிள்
வேணுமென்ற வப்பொருள் வினைந்துகரண லாகுமே. (௧௩௯)

சிட்டரோது வேதமுஞ் சிறந்தவாத மந்திரம்
கட்ட வார ணங்கனும் நவின்னெய்யை நூல்கனும்
கட்டவைத்த போதகங் கடைக்குகந்த பித்தெலாம்
பொட்டதாய் முடிந்ததே பிரானையா னறிந்தபின். (௧௪௦)

தூறுகோடி யாகமங்கள் தூறுகோடி மந்திரம்
தூறுகோடி நாளிருந்து மேதின லதென்பயன்
ஆறுமாறு மாறுமாயகத்திலோ ரொழுத்துமாய்
ஏறுசி ரொழுத்தையோத வீசன்வந்து பேசுமே. (௧௪௧)

காலேமலை தம்மிலே கலந்துநின்ற காலனா
மாலேகாலே யாய்ச்சிவந்த மாயமேது செட்பிடர்
காலேமலை யற்றுநீர் கருத்திலே யொய்க்கினால்
காலேமலை யாகிநின்ற காலனில்லை யில்லையே. (௧௪௨)

எட்டுமண்ட லத்துளே யிரண்டுமண்ட லம்வளைத்து
இட்டமண்ட லத்துளே யெண்ணியாறு மண்டலம்
தொட்டமண்ட லத்திலே நோன்றிமூன்று மண்டலம்
நட்டமண்ட லத்துளே நாதனுடி நின்றதே. (௧௪௩)

நாலிரண்டு மண்டலத்துள் நாதனின்ற தெவ்விடம்
காலிரண்டு மூலநாடி கண்டதங் குருத்திரன்
சேரிரண்டு கண்கலந்து திசைகளெட்டு மூடியே
மேலிரண்டு தான்கலந்து வீசியாடி நின்றதே. (௧௪௪)

அம்மையப்ப னப்புநீ யறிந்ததே யறிகிலீர்
அம்மையப்ப னப்புநீ ரரியய னரனுமாய்
அம்மையப்ப னப்புநீ ராதிடாதி யானபின்
அம்மையப்ப னின்னையனறி யாருமில்லை யானதே. (௧௪௫)

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னூடல்சலங்க தெந்நாளே
கருத்தரிப்ப தற்குமுன் காரணங்க ளெங்ஙனே
பொருத்திவைத்த போதமு ம்பொருத்துமாற தெந்நாளே
குருத்திருத்தி வைத்தசொல் குறித்துணர்ந் து கால் ளுளே. (1)

ஆகியுண்டு வந்தமில்லை யான்றுமாலு வேதமில்
சோதியுண்டு சொல்லுமில்லை சொல்லுமந்த பே நுட் டிலே
ஆதியான மூவரி லமர்ந்திருந்த ளாயுவும்
ஆதியன்று தன்னையு மாறறிவ ரண்ணலே. (௧௪௭)

புலால்புலால் புலாலதென்று பேசுமைகள் பேசுநீ
புலாலெவிட்டு மெம்பிரான் பிரிந்திருந்த தென்ப்பனே
புலாலுமாய்ப் பிதற்றுமாய் பேருலாவும் தானுமாய்
புலாலிலே முளைத்தெழுந்த பித்தர்சா னுமத்தனே. (௧௪௮)

உதிரமான பால்குடித் தெய்வசநீர் வளர்ந்ததும்
இரதமாயிருந்த தென்றி ரண்டுபார் தென்கலர்ப்
மதிரமாக விட்ட தேது மடங்கிசும் புலாலென்று
சதிரமாய் வளர்ந்ததேது சைவரான முட டே. (௧௪௯)

உண்டகல்லை யெச்சிலென் றுள்ளொ ற்றிந்து போகுநீ
பண்டுமெச்சில் சையல்லே பரமனுக்கும் தேறுபோ
கண்டவெச்சில் கேளாட கலந்தபரணி யப்பிலே
கொண்டகத்த மேதடா குறிப்பிலாத முட டே. (௧௫௦)

ஒதிவைத்த தூல்களு முணை நிற்பா ளுமாய்
மாதுமங்கள் சுற்றமு மபிச வட்ட நித்த ளா
எதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாய் நின்பதோ
சோதிபுக் கொளித்தமாயஞ் சொல்லடா கவாமியே. (௧௫௧)

ஈணைருமை யின்கழுத்தி லீட்டபொட்ட ணங்கன்போல
மூணூறாலு சீலையில் முடிந்தவிழ்க்கு மூடர்கான்
மூணூறாலு லோகமு முடி விலாத மூர்த்தியை
ஊணியூணி நீர்முடிந்த வுண்மையென்ன வுண்மையே. (௧௫௨)

காவல்நாலு குஞ்சதஞ்ச தாயதான வாறுபோல்
காவலான கூட்டிலே கலந்துசண்டை கொள்ளுதே
கூவமான கிழநரிக் கூட்டிலே புகுந்தபின்
காவல்நாலு குஞ்சதஞ்ச தானிழந்து போனதே. (௧௫௩)

முலமாங் குளத்திலே முளைத்தெழுந்த கோரையை
காலமே யெழுந்திருந்து நாலுகட் றுப்பிரோல்
பாலனாகி வாழலாம் பரப்பிரம மாகலாம்
ஆலமுண்ட கண்டிப்பாத மம்மைபாத முணமையே.

(கருசு)

செம்பினிற் களிம்புவந்த சிதாங்கள் போலவே
சீவனுக் கழிவுவந்த சேதியேது செப்பிட
ஆம்பினி லெழுந்தொணு வணியாய் சோதினா
மெம்பிவெம்பி வெம்பியோ மெலிந்துமேல் கலந்திட
செம்பினிற் களிம்புவிட்ட சேதியேது காணுமே

(கருரு)

பாடிநாடி யும்முனே பரந்தரண வலவிராய்
ஒடிபோடி மீளுவா ருர்முனே படபகடும்
தேடிவந்த தாலைய துடைத்திருந்து போய்விடும்
கோடிநால முடிமுடிந்திருந்தவாய் வந்திங்கனே

(கருசு)

பிணங்குளம் தேதட பிறகுநான்கெட் புடடே
பிணங்கிலாத பேரிராவிப் பாராணனை யறிவுளி
பிணங்குமோ ரிருவினைப் பிணக்கறுங்க வலவிராய்
பிணங்கிலாத பெரியவின்பம் பெற்றிருக்க லாகுமே.

(கருரு)

மீனிறைச்சி தின்றதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மீனிடுக்கு நீரல்லே பழுவதுங் குடிப்பதும்
ஆட்டிறைச்சி தின்றதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியர்
ஆட்டிறைச்சி யல்லவோ யாநீர்நான் பண்ணுநர்.

(கருஅ)

மாட்டிறைச்சி தின்றதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மாட்டிறைச்சி யல்லவோ மாந்தறிக் கிடுவது
மாட்டிறைச்சி தின்றதிலலை யன்றுமின்றும் வேதியர்
மானுதிதத தோலலோ மாட்டினு லணிவதும்.

(கருசு)

அக்கிட ரனைந்துயிர்க்கு மாதியாகி நிற்பது
முக்கிட ருமைப்பிடிந்து குத்தரித்து விட்டது
மைக்கிடிந் திரந்திரந்து மாண்டுமாண்டு போவது
மொக்கிடி லுமக்குநா னுணர்த்திவித்த துண்மையே.

(கசு0)

ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுத்துவற தெங்கனே
செய்யதிங்க ளங்குரும்பை நீப்புருந்த வண்ணமே
ஐயன்வந்து மெய்யகம் புகுத்துகோவில் கொண்டபின்
வையகத்தில் மாந்தரோடு வாய்திறப்ப தில்லையே.

(கசுக)

நவ்வுமவ்வை யுங்கடந்து நாடொணு தசியின்மேல்
வவ்வுயவ்வு னுஞ்சிறந்த வண்மைஞான போதகம்
ஓவுசுத்தி யுண்ணிறைந் துச்சியூ ருருவியே
ஓவ்வவகை பறிந்தபேர்க ளீசனானே யீசனே.

(கசுஉ)

அக்கர மனாதியோ வாத்தும மனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலங்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க தூல்களுஞ் சாத்திர மனாதியோ
தற்பரத்தை யூடறுத்த சற்குரு வனாதியோ. (கக௩)

பார்த்ததேது பார்த்திடிப் பர்வையு டழிந்திடும்
கூத்ததா யிருப்பிராய் குறிப்பிலச் சிவமதாம்
பார்த்த பார்த்த போதெலாய் பர்வையு மிசந்துநீர்
பூத்தபூவுங் காயுமாய் பொருந்துவீர் பறப்பிலே. (கக௪)

நெற்றிபத்தி யுழலுவுன்ற நீலநா யுழங்கினைப்
பத்தியொத்தி நின்னுரின்று பற்றறுத்த தெவ்வென்
உற்றிருந்து பாரடா வுள்ளொளிச்சி மேலொளி
அத்தனா யமர்ந்திட மறிந்தவன்ன னாதியோ. (கக௫)

கருத்தரிக்கு முள்ளெலாந் சாயநின்ற தெவ்விடம்
உருத்தரிக்கு முள்ளெலா முயிர்ப்புநின்ற தெவ்விடம்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மரசைநின்ற தெவ்விடம்
திருக்கறுத்துக் கொண்டல்லோ சிவாயமென்று கூறுவீர். (கக௬)

கருத்தரிக்கு முள்ளெலாந் சாயநின்ற தேயுவில்
உருத்தரிக்கு முள்ளெலா முயிர்ப்புநின்ற தப்புவில்
அருட்டரிக்கு முள்ளெலா மரசைநின்ற வாயுவில்
திருக்கறுத்துக் கொண்டதே சிவாயமென்று கூறுமே. (கக௭)

தாதரான தாதருந் தலத்திலுள்ள சைவரும்
கூத்தனாப் பறச்சிமச்சுள் கூடி செய்த சாரியம்
வீதிபோகு மீசனை விடைந்துகல் லலரிந்ததும்
பாதகங்க ளாகவே பளித்ததே சிவாயமே. (கக௮)

ஓடியோடி பாவிழைத் துள்ளங்கால் வெளுத்ததும்
பாவிபான பூனைவந்து பாஸிலே குதித்ததும்
பணிக்கன்வந்து பார்த்ததும் பாரமில்லை யென்றதும்
இழையறுந்து போனதும் என்னமாய மீசனே. (கக௯)

சதிரம்நாலு மறையுமிட்டு தானதங்கி மூன்றுமே
எதிரதான வாயுவாறு யெண்ணும்வட்ட மேவியே
உதிரந்தான் வகைகளெட்டு மெண்ணுமென் சிரசிண்மேல்
கதிரதான காயகத்தில் கலந்தெழுந்த நாதமே. (க௭௦)

நாலொடாறு பத்துமேல் நாலுமூன்று மிட்டபின்
மேலுபத்து மாறுடன் மேதிரண்ட தொன்றுமே
கோலியஞ் செழுத்துளே குருவிருந்து கூறிடிச்
தோலுமேனி நாதமாய்த் தோற்றிநின்ற கோசமே. (க௭௧)

கோசமா யெழுந்ததுங் கூடுருவி நின்றதும்
தேசமாய்ப் பிறந்ததுஞ் சிவாயமஞ் செழுத்துமே
நசனா நிருந்திட மனேகனேக மந்திரம்
ஆகமம் நிறைந்துநின்ற வைம்பத்தோ ரெழுத்துமே. (௧௭௨)

அங்கலிங்க பீடமா யையிரண் டெழுத்திலும்
பொங்குதா மரையினும் பொருத்துவார் மனத்தினும்
பங்குகொண்ட சோதியும் பரந்தவஞ் செழுத்துமே
சிங்கநாட வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௧௭௩)

உலமையிலலாப் பேரொளிக்பு னுருவமான தெவ்விடம்
உலமையாகி னாண்டத்தி லுருவிநின்ற தெவ்விடம்
தவமதான பரமனார் தரித்துநின்ற தெவ்விடம்
தற்பரத்தில் சலம்பிறந்து தாங்குநின்ற தெவ்விடம். (௧௭௪)

நகரநாக வெருதுமூன்று கன்றையின்ற தெவ்விடம்
சொல்லுகிழு லோகமேழும் நின்றவாற தெவ்விடம்
அவள்தான மேருவும் அம்மைதான தெவ்விடம்
அவனுமவனா மாடலா லருஞ்சீவன் பிறந்ததே. (௧௭௫)

உதிக்குகின்ற தெவ்விட மொடுங்குகின்ற தெவ்விடம்
கதிக்குகின்ற தெவ்விடங் கன்றுறக்க மெவ்விடம்
மதிக்கின்ற தெவ்விட மதிமயக்க மெவ்விடம்
விதிக்கவல்ல ஞானிகாள் விரித்துகாக்க வேணுமே. (௧௭௬)

நிரும்பியாடு வாசலெட்டு திறமுரைத்த வாசலெட்டு
மருங்கிலாத கோலமெட்டு வன்னியாடு வாசலெட்டு
துரும்பிலாத கோலமெட்டு சுத்திவந்த மருளரோ
அரும்பிலாத பூவுமுண் டையனாளை யுண்மையே. (௧௭௭)

தானிருந்து மூலவங்கி தனலெழுப்பி வாயுவால்
தேனிருந்து வணாதிறந்து தித்தியொன்று வெரத்தவே
வானிருந்த மதியமூன்று மண்டலம் புகுந்தபின்
ஊனிருந் தளவுகொண்ட யோகநல்ல யோகியே. (௧௭௮)

முத்தனய் நினைந்தபோது முடிந்தவண்டத் துச்சிமேல்
பத்தனாரு மம்மையும் பரிந்துவாட வாடினார்
சித்தரான ஞானிகாள் தில்லையாட லென்பிற்காள்
அத்தனாட லுற்றபோ தடங்கலாட லுற்றதே. (௧௭௯)

ஒன்றுமொன்று மொன்றுமே யுலகனைத்து மொன்றுமே
அன்றுமின்று மொன்றுமே யனாதியான தொன்றுமே
கன்றல்நின்ற செம்பொனைக் களிம்பறுத்து நாட்டினால்
அன்றுதெய்வ மும்முளே யறிந்ததே சிவாயமே. (௧௮௦)

இருவரா லெடுத்தகாய மில்லையம்ப லத்துளே
அறிவின லெடுத்தகாய மஞ்சின லமைந்ததே
கருவினா மூடுபாய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவரா லொருவர்கூடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. (கஅக)

வட்டமான கூட்டிலே வளர்ந்தெழுந்த வம்புலி
சட்டம் படைத்திலே சங்குசக் கரங்களாய்
விட்டதஞ் சுவாசலில் சுதவின லடைத்தான்
முட்டையி லெழுந்தசிவன் விட்டவாற தெங்ஙனே. (கஅ௨)

கோயில்பள்ளி யேதடா குறித்துநின்ற தேத்தடா
வாயினுல் தொழுதுகின்ற மந்திரங்க ளேதடா
ஞானமான பள்ளியில் நன்மையாய் வணங்கினால்
காயமான பள்ளியிற் காணலா மிறைபையே. (கஅ௩)

நல்லவெள்ளி யாறதாய் நயந்தசெம்பு நலநாய்
கொல்லுநாக மூன்றதாக் குலாவுசெம்பொ னிரண்டாய்
வில்வினோசை யொன்றுடன் விளங்குவூக வல்லிராய்
எல்லையொத்த சோதியானை யொடுமாத்த தாடுமே. (கஅ௪)

மனத்தகத் தழுக்கறாத மவுனஞான யோகிகள்
வனத்தகத் திருக்கினு மனத்தகத் தழுக்கறா
மனத்தகத் தழுக்கறுத்த பவுனஞான யோகிகள்
முலைத்தடத் திருக்கினும் பிறப்பறுத் திருப்பே. (கஅ௫)

உருவுமல்ல வொளியுமல்ல வொன்றதாதி நின்றதே
மருவுமல்ல கந்தமல்ல மந்தநாடி யுற்றதல்ல
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பேசுமாவி தானுமன்
றரியதாக நின்றநேர்மை யாவர்காண வல்லநே. (கஅ௬)

ஓரொழுத் துலகெலா முதித்தமவாட் சரத்துளே
ஈரொழுத் தியம்புகின்ற மின்பமே தறிகலர்
மூவெழுத்து மூவராய் மூண்டெழுந்த மூர்த்தின
நாலெழுத்து நாவிலே நவின்றதே சிவாயமே. (கஅ௭)

ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைய் துதமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமைய் தெழுத்துமாய்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமேவி நின்றதும்
ஆதியந்த மூலவிந்து நாதமே சிவாயமே. (கஅ௮)

அன்னமிட்ட பேரொலா மனேகங்கோடி வாழுவே
சொன்னமிட்ட பேரொலாந் துரைத்தனங்கள் பண்ணலாம்
வின்னமிட்ட பேரொலாம் வீழ்வொந் நரகிலே
கன்னமிட்ட பேரொலாங் கடந்துநின்றதின்னமே. (கஅ௯)

ஒத்தொணமல் நின்றநீ ருறக்கமுணு மற்றநீர்
சாதிபேத மற்றநீர் சங்கையன்றி நின்றநீர்
கோதிலாத வறிவிலே குறிப்புணர்ந்து நின்றநீ
ஏதுமனறி நின்றநீ ரியங்குமாற தெங்ஙனே. (கக௦)

பிறந்தபோது கோவண மிலங்குதால் குடுமியும்
பிறந்துடன் பிறத்தோடு பிறங்குநாற் சடங்கெலா
மறங்கநாலு லேதமுப் மனத்துளே யுதித்தோ
நிலம்பினந்து வானிழந்து நின்றதென்ன வல்லேயே. (கக௧)

துருத்தியுண்டு கொல்லனுண்டு சொர்ணமான சோதியுண்டு
திருத்தமாய் மனத்திலுன்னித் திகழவுத வல்லிராய்
பெருந்த தூணி லங்கியே தூய்க்கதாய் விரிந்திடும்
நிருத்தமான சோதியு நியுமல்ல தில்லையே. (கக௨)

லேடமிட்டு மினிதலங்கு மிக்கதூப தீபமாய்
ஆடதுத்து கூறுபோட்ட வவர்கள் போலும் பண்ணுநீர்
தேடிவைத்த செம்பெலாந் திரைப்படப் பரப்பியே
போடுகின்ற புள் பூசை நுசையென்ன பூசையே. (கக௩)

முட்டுகண்ட தூமையின் முளைத்தெழுந்த சிவனை
உழிந்தொண்டு நின்றிடங் கடந்துநோக்க வல்லிராய்
முட்டுமற்று கட்டுமற்று முடியினின்ற நாதனை
எட்டுதிருந் தகையின னுருத்தவிட நாகுமே. (கக௪)

அருக்கனோடு சோமனே மதுங்குமப் புறத்திலே
நெருங்கியேறு தாரை நெருங்கினின்ற நேர்மையை
உருங்கியோ பெழுந்த ளளே மொப்பிலாத வெளியிலே
யிருப்ப வல்ல போலே யினிப்பிறப்ப தில்லையே. (கக௫)

புரணவந்த மேதுற முளைத்தவற்றெழுந்தின்மேல்
பொலவந்த முண்ணாய் குலைந்தலைந்து நின்றநீர்
ஞானவட்ட மன்றுளே நவின்றஞான மாகிலோ
ஏலவட்ட மாகியே யிருந்ததே சிவாயமே. (கக௬)

சுங்கிலத் திசையுளே சுரோணிதத்தின் வாசலுள்
முச்சதிர மெட்டுளே மூலாதார வாயிலே
அச்சமற்ற சவ்வுளே யரியர நயனுமாப்
உச்சரிக்கு மந்திர முண்மையே சிவாயமே. (கக௭)

பூவுநீரு மென்மனம் பொருந்துகோரி லென்னுளம்
ஆவியோடு லிங்கமாய கண்டமெங்கு மாகினும்
மேவுகின்ற ஐவரும் விளங்குதீப தீபமாய்
ஆடுகின்ற கூத்தனுக்கோ ரந்திசந்தி யில்லையே. (கக௮)

உருக்கலந்த பின்னல்லோ வுன்னைநா னறிந்தது
இருக்கிலென் மறக்கிலென் னினைந்திருந்த போதெலாம்
உருக்கலந்து நின்றபோது நீயுநானு மொன்றலோ
திருக்கலந்த போதலோ தெளிந்ததே சிவாயமே. (௧௯௯)

சிவாயமஞ் செழுத்திலே தெளிந்துதேவ ராகலாம்
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துவான மாளலாம்
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துகொண்ட வான்பொருள்
சிவாயமஞ் செழுத்துளே தெளிந்துகொள்ளு முண்மையே. (௨௦௦)

பொய்க்குடத் திலைந்தொதுங்கி போகம்விசு மாறுபோல்
இச்சடமு மிந்தியமும் நீருமே லலைந்ததே
உக்குடஞ் சவத்தைமொண் ட மார்திருந்த வாறுபோல்
இச்சடஞ் சிவத்தைமொண்டு கந்தமர்ந் திருப்பதே. (௨௦௧)

பட்டமுங் கயறுபோல் பறக்கநின்ற சிவனை
பார்வையாலே பார்த்துநீ படுமுடிச்சுப் போட்டா
தெட்டலும் பட்டாதடா சிவனை விடாதடா
தட்டறவே சிக்கெனக் களவறிந்த கள்ளனை. (௨௦௨)

அல்லிறந்து பகலிறந்த சம்பிரம மிறந்துபோர்
அண்டரண்ம - முங்குடத் தனேகனேச ருபமாய்
சொல்லிறந்து மனமிறந்த கச்சொரூப வுண்மையைச்
சொல்லியாற வென்னில்வேறு துணைவரில்லை யானதே. (௨௦௩)

ஐயிரண்டு திங்கை யடங்கின்ற தூமைதான்
கையிரண்டு காலிரண்டு கண்ணிரண்டு மாகியே
மெய்திரண்டு சந்தமாய் விளங்கிரச கந்தமும்
துய்யகாய பானதுஞ் சொல்லுகின்ற தூமைமே. (௨௦௪)

அங்கலிங்க பீடமு மசவைமூன் தெழுத்தினுஞ்
சங்குசக் கரத்தினுஞ் சகலவா னகத்தினும்
பங்குகொண்ட போகிகள் பரமவாச லஞ்சினும்
சிங்கநாத வோசையுஞ் சிவாயமல்ல தில்லையே. (௨௦௫)

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுரைக்கு மென்பர்காள்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணு மப்பொருள்
அஞ்செழுத்து மெஞ்சழுத்தி அவ்வெழுத் தறிந்தபின்
அஞ்செழுத்து மவ்வின்வண்ண மானதே சிவாயமே. (௨௦௬)

ஆதரித்த மந்திர மமைந்தவாக மங்களும்
மாதர்மக்கள் சுற்றமு மறக்கவந்த நித்திரை
ஏதுபுக் கொளித்ததோ வெங்குமாகி நின்றதோ
சோதிபுக் கொளித்திடஞ் சொல்லடா சுவாமியே. (௨௦௭)

அக்கர மனாதியோ வாத்துமா வனாதியோ
புக்கிருந்த பூதமும் புலன்களு மனாதியோ
தக்கமிக்க தூல்களுஞ் சதாசிவ மனாதியோ
மிக்கவந்த யோகிகாள் விராந்துநாக்க வேணுமே. (௨௦௮)

அறிவிலே பிறந்திருந் தாசமங்க ளோதுநீர்
நெறியிலே மயங்குகின்ற நேர்மையோர்ந் தறிகிலீர்
உறியிலே தயிரிருக்க ஹ்ரபுகுந்து வெண்ணெய்தே
டறிவிலாத மூடரோ டணுகுமாற தெங்ஙனே. (௨௦௯)

அள்ளிநீரை விட்டதேத கங்கையிற் குழைத்ததேது
மெள்ளவே மினாமிணென்று விளம்புகிற்கு மூடர்காள்
கள்ளவேட ிட்டதேது கண்ணைமூடி விட்டதேது
மெள்ளவே குருக்களே விளம்பிடர் விளம்பிடர். (௨௧௦)

அன்னைகர்ப்பத் தூமையி லவதரித், ந சுங்கிலம்
முன்னையே நுரித்ததும் பனி த்துளிபோ லாகுமே
உன்னிதொக்கு ளழலுந்தாமையுள்ளுளே யாடங்கிடும்
பின்னையே பிறப்பதுந் தூமைகாணும் பித்தரே. (௨௧௧)

அழுக்கறத்தி னங்குரித் தழுக்கறத் மாந்தரே
அழுக்கிருந்த தெவ்விட மழுக்கிலாத தெவ்விடம்
அழுக்கிருந்த தவ்விடத் தழுக்கறாக வல்லிரோல்
அழுக்கிலாத சோதியோ டணுகுவாழ லாகுமே. (௨௧௨)

அணுத்திரண்ட கண்ட மா யனைத்துபல்வி யோனியாய்
மனுப்பிறந் தோதுவைத்த நூலிலே மயங்குநீர்
சனிப்பதேது சாவகேது தாபாத்தி னாடுபோய்
நினைப்பதேது நிற்பதேது நீர்நினைந்து பாருமே. (௨௧௩)

ஆதியாகி யண்டரண்ட மப்புறத்து மப்புறம்
சோதியாகி நின்றிலங்கு சுருதிநாத சோமனை
வேதியாமல் தம்முளோ வேத்துணர்ந்த ஞானிகாள்
பேதமென்ற தொன்றுநிலை யில்லையிலை பேதமே. (௨௧௪)

ஆக்கைமூப்ப தில்லையே யாதிகா ரணத்திலே
நாக்கைமூக்கை யுள்மடித்து நாதனுடி யூடுபோய்
ஏக்கறுத்தி டொட்டையு மிறுக்கமுத்த வல்லிராவ்
பார்க்கபார்க்க திக்கெலாம் பரப்பிறம மாருமே. (௨௧௫)

அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமஞ்சு மல்லல்செய்து நிற்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யமர்ந்துளே யிருப்பதும்
அஞ்சுமஞ்சு மஞ்சுமே யாதரிக்க வல்லிரோல்
அஞ்சுமஞ்சு மும்முளே யமர்ந்ததே சிவாயமே. (௨௧௬)

அஞ்செழுத்தி னாதியா யமர்ந்துநின்ற தேதடா
நெஞ்சழுத்தி நின்றனுகொண்டு நீசெவிப்ப தேதடா
அஞ்செழுத்தின் வாஸதா லறுப்பதாவ தேதடா
பிஞ்செழுத்தி னேர்மைதான் பகுத்துணைக்க வேண்டுமே. (௨௧௭)

உயிரிருந்த தெவ்விட முடம்பெடுப்ப தின்முனம்
உயிரதாவ தேதடா வுடம்பதாவ தேதடா
உயிராயு முடம்பையு மொன்றிவிப்ப தேதடா
உயிரின வுடம்பெடுத்த வுண்மைநூனி சொல்லடா. (௨௧௮)

அறிவின லெடுத்தமாடந் தில்லையம் பலத்துளே
அறிவின லெடுத்தமாட மச்சின லமைந்ததே
கருளினத மூடுபோய் கழன்றவாச லொன்பதும்
ஒருவராட வொருவரோடி யுள்ளுளே யமர்ந்ததே. (௨௧௯)

உருத்தரிப்ப தற்குமுன் னுயிர்புகுந்து நாதமும்
கருத்தரித்த தற்குமுன் காயமென்ன சோணிதம்
அருட்டரிப்ப தற்குமுன் னறிவுமூலா தாரமாம்
குருத்தரிந்து கொள்ளுவீர் குணங்கெடுங் குருக்கோ (௨௨௦)

எங்குமுள்ள வீசன மெம்முடல் புகுந்தபின்
பங்குகூறு பேசுவார் பாடுசென் றளிர் ல்லே
எங்குளதெய்வ முங்குளதெய்வ மென்றிரண்டு பேசுமோ
உங்குளபேத மன்றியே வுண்மைமொண்டு மில்லையே (௨௨௧)

அரியுமாகி யரனுமாகி யண்டமெங்கு மொன்றதாய்
பெரியதாதி யுலகுதன்னில் நின்றபாத மொன்றல்லோ
விரிவிதென்று வேறுசெய்து வேடமிட்ட மூடே
அறிவினோடு பாருமிங்கு மொங்குமெங்கு மொன்றதே (௨௨௨)

வெந்தநீறு மெப்க்கணிந்து வேடமுந் தரிக்குந்
சிந்தையுள் நினைந்துமே தினஞ்செரிக்கு மந்திரம்
முந்தமந் திரத்திலோ மூலமந்தி ரத்திலோ
எந்தமந்தி ரத்திலோ வீசன்வந் தியங்குமே. (௨௨௩)

அகாரகா ரணத்திலே யனேகனேக ருபமாய்
உகாரகா ரணத்திலே யுருத்தரித்து நின்றனன்
மகாரகா ரணத்திலே மயங்குகின்ற வையகம்
சிகாரகா ரணத்திலே தெளிந்ததே சிவாயமே. (௨௨௪)

அவ்வெழுத்தி லுவ்வுவந்த காரமுஞ் செனித்ததோ
உவ்வெழுத்து மவ்வெழுத்து மொன்றையொன்று நின்றதோ
செவ்வையொத்து நின்றல்லோ சிவபதங்கள் சேரினும்
பிவ்வையொத்த ஞானிகள் விராந்துணைக்க வேணுமே. (௨௨௫)

ஆதியான வஞ்சிலு மனாதியான நாலிலும்
சோதியான மூன்றிலுஞ் சுருபமற்ற ரெண்டிலும்
நீதியான தொன்றிலே நிறைந்துநின்ற வஸ்துவே
ஆதியான தொன்றுமே யற்றதஞ் செழுத்துமே. (௨௨௬)

வானிலாத தொன்றுமில்லை வானுமில்லை வானிடில்
ஊனிலாத தொன்றுமில்லை யூனுமில்லை யூனிடில்
நானிலாத தொன்றுமில்லை நானுமில்லை நானிடில்
நானிலாத தொன்றுமே தயங்கியாடு மொன்றதே. (௨௨௭)

சுழித்ததோ ரொழுத்தையுனி சொல்முகத் திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லும்நாடி யுடுபோய்
அழுத்தமான வக்கரத்தி னங்கியை யெழுப்பியே
ஆறுபங்க யங்கடந் தப்புறத்து வெளியிலே. (௨௨௮)

விழிந்தகண் குவித்தபோ தடைந்துபொ யெழுத்தெல்லாம்
விளைந்துவிட்ட யிந்திரசால் வீடதான வெளியிலே
அழுந்தினுலு மதியயங்கி யனுபவிக்கும் வேளையில்
அவனுமுண்டு நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. (௨௨௯)

நல்லமஞ் சனங்கள்தேடி நாடிநாடி யோடுநீர்
நல்லமஞ் சனங்களுண்டு நாதனுண்டு நம்முளோ
எல்லைமஞ் சனங்கள்தேடி யேகபூசை பண்ணினால்
தில்லைமேவு சீவனுஞ் சிவபதத்து ளாடுமே. (௨௩௦)

உயிரகத்தில் நின்றிடு முடம்பெடுத்த தற்குமுன்
உயிரகார மாயிடு முடலுகார மாயிடும்
உயிரையு முடம்பையு மொன்றிவிப்ப தச்சிவம்
உயிரினு லுடம்புதா னெடுத்தவா ருணாக்கிலே. (௨௩௧)

அண்டமேழு முழலவே யனந்தயோனி யுழலவே
பண்டுமா லயனுடன் பரந்துநின் றுழலவே
எண்டிசை கடந்துநின் றிருண்டசத்தி யுழலவே
அண்டரண்ட மொன்றதா யாதிநட்ட மாடுமே. (௨௩௨)

உருவநீ ருறுப்புகொண் டிருத்தரித்து வைத்திடும்
பெரியபா தை பேசுமோ பிசாசையொத்த மூடனோ
கரியமாலு மயனுமாக் கானொணைத கடவுளை
உருமையாக வும்முளே யுணர்ந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௨௩௩)

பண்ணிவைத்த கல்லையும் பழம்பொருள தென்றுநீர்
எண்ணமுற்று மென்னபே ருணாக்குநீர்க ளோழைகள்
பண்ணவும் படைக்கவும் படைத்துவைத் தறிக்கவும்
ஒண்ணுமாகி யுலகளித்த வொன்றைநெஞ்சி லுன்னுமே. (௨௩௪)

நாலதான யோனியுள் நவின்றவிந்து மொன்றதாய்
ஆலதான வித்துளே யமர்ந்தொடுங்கு மாறுபோல்
சூலதான வுற்பனஞ் சொல்வதான மந்திரம்
மேலதான ஞானிகாள் விதித்துணாக்க வேணுமே. (௨௩௫)

அருவமா யிருந்தபோ தன்னையங் கறிந்திலே
உருவமா யிருந்தபோ துன்னைதா னறிந்ததன்
குருவினால் தெளிந்துகொண்டு கோதிலாத ஞானமாம்
பருவமான போதலோ பரப்பிரம மானதே. (௨௩௬)

பிறப்பது மிறப்பதும் பிறந்திடா திருப்பதும்
மறப்பது நினைப்பது மறந்ததைத் தெளிந்ததும்
துறப்பதுந் தொடுப்பதுஞ் சுகித்துவாரி யுண்பதும்
பிறப்பது மிறப்பதும் பிசத்தைவிட் தங்குமே (௨௩௭)

கண்ணிலே யிருப்பனே கருங்கடல் சடைத் தமால்
விண்ணிலே யிருப்பனே மேவியங்கு நிற்பனே
தன்னுளே யிருப்பனே தராதலம் படைத்தவன்
என்னுளே யிருப்பனே யெங்குமாகி நிற்பனே. (௨௩௮)

ஆடுநாறு தேடினு மாணேசேனே தேடினும்
கோடிவாசி தேடினுங் குறுக்கேவந்து நிற்குமோ
ஓடியிட்ட பிச்சையு முகந்துசெய்த தர்மமும்
சாடிவிட்ட குதினா போல தர்மம்வந்து நிற்குமே. (௨௩௯)

எள்ளிரும்பு கம்பிளி யிடும்பருத்தி வெண்கலம்
அள்ளியுண்ட நாதனுர்கோ ராடையாடை வஸ்திரம்
உள்ளருக்கு வேதியர்க் குற்றதான மீதிரால்
மெள்ளவந்து நோயனைத்து மீண்டிஞ் சிவாயமே (௨௪௦)

ஊரிலுள்ள மனிதர்கா னொருமனமாய் கூடியே
தேரிலே வடத்தையிட்டு செம்பைவைத் திழுக்கிறர்
ஆரொணலு மறியொணை வாறுசித்த நாதனா
பேதையான மனிதர்பண்ணும் பிரளிபா ரும் யாருமே. (௨௪௧)

மருள்புகுந்த சிந்தையால் மயங்குகின்ற மாந்தரோ
குருக்கொடுத்த மந்திரங் கொண்டுநீந்த வல்லிகோல்
குருக்கொடுத்த தொண்டருங் குகனொடிந்த பிள்ளையும்
பருத்திபட்ட பன்னிரண்டு பாடுதான் படுவரோ. (௨௪௨)

அன்னைகர்ப்ப வறையதற்கு ளங்கியின்பிர காசமாய்
அந்தறைக்குள் வந்திருந் தரியவிந்து ரூபமாய்
தன்னையொத்து நின்றபோது தடையறுத்து வெளியதாய்
தங்கநற் பெருமைதந்து தலைவனாய் வளர்த்ததே. (௨௪௩)

உன்னையற்ப நேரமு மறந்திருக்க லாகுமோ
உள்ளமீ துறைந்தெனை மறப்பிலாத சோதியை
பொன்னை வென்ற பேரொளிப் பொருவிலாத வீசனே
பொன்னடிப் பிறப்பிலாயை யென்றுநலக வேணுமே. (௨௪௪)

பிடித்ததெண்டு மும்மதோ பிரமமான பித்தர்காள்
தடித்தகோல மத்தைவிட்டு சாதிபேதங் கொண்மினே
வடித்திருந்த தோர்சிவத்தை வாய்மையாக வல்லீரோல்
திமிக்கமுற்ற வீசனைச் சென்றுகூற லாகுமே. (௨௪௫)

சத்திரீ தயவுநீ தயங்கிசங்கி னேசைநீ
சித்திரீ சிவனுநீ சிவாயமான சிவனுமநீ
முத்திரீ முதலுநீ மூவரான தேவாநீ
அத்திபூர மும்முளே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௨௪௬)

சட்டையிட்டு மணிநூலங்குஞ் சாத்திராச் சமுக்கோ
பொஸ்தகத்தை மெத்தவைத்து போதமோதும் பொய்யோ
நிட்டையேது ஞானமேது நீரிருந்த வசூதம்
பட்டையேது சொல்லிவோ பாதகக் கபடமே. (௨௪௭)

உண்மையான சுக்கில முபாயமா யிருந்ததும்
வெண்மையாகி நீரிலே வினாந்துநீர தானதும்
தண்மையான காயமே தரித்துருவ மானதும்
தெண்மையான ஞானிகா தெளிந்துணாக்க வேணுமே. (௨௪௮)

வஞ்சகப் பிறவியை மனத்துளே விரும்பியே
அஞ்செழுத்தி லுண்மையே யறிவிலாத மாந்தர்காள்
வஞ்சகப் பிறவியை வதைத்திடவும் வல்லீரால்
அஞ்செழுத்தி னுண்மையே யறிந்துகாண லாகுமே. (௨௪௯)

காயிலாத சோலையிற் கனியுகந்த வண்டிகள்
ஈயிலாத தேனையுண் டிராப்பக லுறங்கிறீர்
பாயிலாத கப்பலேறி யக்கரைப் படுமுனே
வாயினு லுரைப்பதாகு மோமவுன ஞானமே. (௨௫௦)

பேய்கள் பேய்க் கொள்கிறீர் பிதற்றுகின்ற பேயர்காள்
பேய்கள் பூசை கொள்ளுமோ பிடாரிபூசை கொள்ளுதோ
ஆதிபூசை கொள்ளுமோ யனாதிபூசை கொள்ளுதோ
காயமான பேயல்லோ கணக்கறிந்து கொண்டதே. (௨௫௧)

மூலமண்ட லத்திலே முச்சதிர மாதியாய்
நாலுவாச லெம்பிரான் நடுவிதித்த மந்திரம்
கோலியெட் டிதமுமாய் குணந்தலர்ந்த திட்டமாய்
மேலும்வேறு காண்கிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே. (௨௫௨)

ஆதிகூடு நர்டியோடு காலேமாலே நீரிலே
சோதிமூல மானநாடி சொல்லிறந்த தூவெளி
யாதிகூடு நெற்பறித்த காரமாதி யாகமம்
பேதபேத மாகியே பிறந்துட விறந்ததே. (௨௫௩)

பாங்கினோடு பரமபாச னத்திருந்து பார்த்துநின்
ரோங்கிநாடி மேலிருந்து யுச்சரித்த மந்திரம்
மூங்கில்வெட்டி நாருரித்து முச்சுதெற்றி யுணருளம்
ஆய்ந்ததூலிற் ரோன்றுமே யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே. (௨௫௪)

புண்டரீக மத்தியி லுதித்தெழுந்த சோதியை
மண்டலங்கள் மூன்றினோடு மன்னுகின்ற மாயனே
அண்டரண்ட மூடறுத் தறிந்துணர வல்லீடு
கண்டகோயில் தெய்வமென்று ஸாக்யெடுப்ப தில்லையே. (௨௫௫)

அம்பலங்கள் சந்தியி லாடுகின்ற வம்பனே
அன்பனுக்கு ளன்பனாய் நிற்பனாதி வீரனே
அன்பருக்கு ளன்பராய நின்றவாதி நாயனே
உன்பருக்கு வுண்மையாய் நின்றவண்மை யுண்மையே. (௨௫௬)

அண்ணனாவ தேதடா வறிந்துரைத்த மந்திரம்
தண்ணனாக வந்தவன் சகலபுராணங் கற்றவன்
கண்ணனாக வந்தவன் காரணத் துதித்தவன்
ஒண்ணதாவ தேதடா வுண்மையான மந்திரம். (௨௫௭)

எள்ளதோர் புறம்பதோ ருயிரொடுங்கி நின்றிடப்
மெள்ளவந்து கிட்டிநீர் வினவவேணு மென்கநீர்
உள்ளதும் புறம்பது மொத்தபோது நாநமாய்
கள்ளவாச லேத்திறந்து காணவேணு மப்பனே. (௨௫௮)

ஆரலேந்து பூதமா யளவிடாத யோனியும்
பாரமான தேவரும் பழுதிலாத பாசமும்
ஓரொணாத வண்டமு முலோகலோக லோகமும்
சேரவெந்து போயிருந்த தேகமேது செப்புமே. (௨௫௯)

என்னகத்து ளென்னைநா னெங்குநாடி யோடினேன்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்திலாத தாகையால்
என்னகத்து ளென்னைநா னறிந்துமெய் தெரிந்தபின்
என்னகத்து ளென்னையன்றி யாதுமொன்று மில்லையே. (௨௬௦)

மின்னெழுத்து மின்மறந்து மின்னெடுங்கு மாறுபோல்
என்னுள்ளின்ற வென்னொளி யென்னுளே யடங்குமே
கண்ணினின்ற கண்ணினேர்மை கண்ணறிவி லாமையால்
என்னுணின்ற வென்னைநா னறிந்ததில்லை மில்லையே. (௨௬௧)

அடக்கினு மடக்கொணுத வம்பலத்தி னாடுபோய்
அடக்கினு மடக்கொணும லென்புருக்கு மென்றுளே
கிடக்கினு மிருக்கினுங் கிலேசம்வந் திருக்கினும்
நடக்கினு மிடைவிடாத நாதசங் கொலிக்குமே. (௨௬௨)

மட்டுலாவு தண்டுழா யலங்கலாய் புனற்கழல்
விட்டுளிழில் தாகபோக விண்ணில்நண்ணில் வெளியினும்
எட்டிநோடி ஈண்டினு மிதந்தினுல் மனந்தனைக்
சட்டிவீடி லாதுவைத்த நாதலின்ப மாருமே. (௨௬௩)

ஏசமுற்றி முன்றுமுற்றி நானுமுற்றி நன்மைசேர்
போகமுற்றி புண்ணியத்தில் முற்றியென்றி முற்றியாய்
நாசமுற்ற சயனமாய் நலங் கடல் கடந்ததீ
யாகமுற்றி யாகிநின்ற தென்கொலாதி தேவனே. (௨௬௪)

மூன்றுமுப்பத் தாறினோடு மூன்றுமூன்று மாயமாய்
மூன்றுமுற்றி யாகிமூன்று மூன்றுமூன்று மூன்றுமாய்த்
தோன்றுசாதி மூன்றுநாய் துலக்கடில் விளக்கதாய்
என்றெனவி னுள்முத்த தென்கொலோநும் மீசனே. (௨௬௫)

ஐந்துமைய்து மைந்துமாய் யல்லவத்தி ளாயுமாய்
ஐந்துமூன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
ஐந்துமைய்து மைந்துமாய் மைந்தனைத்து நின்றநீ
ஐந்துமைந்து மாயபின்னை யாவர் காண வல்லரே. (௨௬௬)

ஆறுமாய் மாயுமாயொ ரைந்துமைந்து மைந்துமாய்
ஏறுசீ ரிரண்டுமூன்று மேழுமாய் மெட்டுமாய்
வேறுவேறு நூலாமாகி மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
ஊறுமோமை சாய்மந்த மாயமாய் மாயனே. (௨௬௭)

எட்டுமெட்டு மெட்டுமாயொ ரோழுமேழு மேழுமாய்
எட்டுமுன்று மொன்றுமாகி நின்றவாதி தேவனே
எட்டுமாய் பாத்தமோ டிடைஞ்சிநின்ற வன்னமே
எட்டெழுத்து மோதுவார்க ளல்லனங்கி நிற்போ. (௨௬௮)

பத்தினோடு பத்துமாயோ ரோழினோடு மொன்பதாய்
பத்துநாற் றிசைச்சுநின்ற நாடுபெற்ற நன்மையா
யத்துமாய் கொத்தமோடு மத்தலமிக் காதிமால்
பத்தர்கட்க லாதுமுத்தி முத்திமுத்தி யாருமே. (௨௬௯)

வாசியாதி நேசமொன்றி வந்தெதிர்ந்த தென்னாக
நேசமாக நானுலாவ நன்மைசேர்ப வங்களில்
வீசிமேல் நிமிர்ந்ததோளி யில்லையாக்கி னுய்கழல்
ஆசையால் மறக்கலா தமரராக லாருமே. (௨௭௦)

மவுனவஞ் செழுத்திலே வாசியேறி மெள்ளவே
வானளாய் நிறைந்தசோதி மண்டபம் புகுந்தபோ
தவனுநானு மேமுயங்கி யனுபவித்த வளவிலே
அவனுமில்லை நானுமில்லை யாருமில்லை யானதே. (௨௭௧)

அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மென்றுநாக்கு மன்பர்காள்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து மல்லகாணு மப்பொருள்
அஞ்செழுத்தை நெஞ்சழுத்தி யவ்வெழுத் தறிந்தபின்
அஞ்செழுத்து மூன்றெழுத்து வவ்வுமாஞ் சிவாயமே. (௨௭௨)

பொய்யுணாக்க போதமென்று பொய்யருக் கிருக்கையால்
மெய்யுணாக்க வேண்டுதில்லை மெய்யார்மெய்க் கிலாமையால்
வையகத்தி லுண்மைதன்னை வாட்திறக்க வஞ்சினேன்
நையவைத்த தென்கொலோ நமசிவாய நாதனே (௨௭௩)

ஒன்றையொன்று சொன்னாட னுணவுசெய் திருக்கினும்
மன்றினாடு பொய்களவு மாறுவேறு செய்யினும்
பன்றிதேடு மீசனைப் பரிந்துகூட வல்லிரேல்
அன்றுதேவ நும்முளே யறிந்துணர்ந்து சொள்ளுமே. (௨௭௪)

மச்சகத்து னேயிவுந்து மாயபேசும் வாயுவை
அச்சகத்து னேயிருந் தறிவுணர்த்திர் கொவ்விரால்
அச்சகத்து னேயிருந் தறிவுணர்த்திர் சொண்ட பின்
இச்சையற்ற வெம்பிரா னெங்குமாகி நிற்பனே. (௨௭௫)

வயலிலே முளைத்தசெந்நெல களையதான வாறுபோல்
உலகினோரும் வண்மைகூறி லவ்வுமார தற்களே
விரகிலே முளைத்தெழுந்த மெய்யல்லாது பொய்யதாய்
நாகிலே நிறந்திருந்து நாடுபட்ட பாடதே (௨௭௬)

ஆடுகின்ற வெம்பிரானே யங்குமிங்கு மென்றுநீம்
தேடுகின்ற பாவிநாள் தெளிந்ததொன்னை யோர்கிலீர்
காடுநாடு வீடுவீண் கலந்துநின்ற சளவினை
நாடியோடி யும்முளே யயந்துணர்ந்து பாருமே. (௨௭௭)

ஆடுகின்ற வண்டர்கூடு மப்புற மதிப்புறம்
தேடுநாலு வேதமுந் தேவரான மூவரும்
நீடுவாழி பூதமும் நின்றதோர் நிலைகளும்
ஆடுவாழி னொழிவலா தனைத்துமில்லை யில்லையே. (௨௭௮)

ஆவதும் பரத்துளே யழிவதும் பரத்துளே
போவதும் பரத்துளே புகுவதும் பரத்துளே
தேவரும் பரத்துளே திசைகளும் பரத்துளே
புறமும் பரத்துளே யாடுமாம் பரத்துளே. (௨௭௯)

ஏழுபா ரொழுகட லிபங்களெட்டு வெற்புடன்
சூழுவான் கிரிகடந்து சொல்லுமே மூலகமும்
ஆழிமால் விசம்புகொள் பிர்மாண்டரண்ட வண்டமும்
ஊழியா னொளிக்குளே யுதித்துட னொடுங்குமே.

(௨௮௦)

கயத்துநீ ரிறைக்கிறீர் கைகள்சோர்ந்து நிற்பதேன்
மனத்துளீர மொன்றிலாத மதியிலாத மாந்தர்காள்
அகத்துளீரங் கொண்டுநீ ரழுக்கறுக்க வல்லீரோல்
நினைத்திருந்த வோதியும் நீயும்நானு மொன்றரோ.

(௨௮௧)

நீரிலே பிறந்திருந்து நீர்சடங்கு செய்கிறீர்
ஆரையுன்னி நீரொலா மவத்திலே யிறைக்கிறீர்
வேரையுன்னி வித்தையுன்னி வித்திலே முளைத்தெழுஞ்
சீரையுன்ன வல்லீரோற் சிவபத மடைவிரோ.

(௨௮௨)

பத்தொடத்த வாசலிற் பரந்துமூல வக்கர
முத்திசித்தி தொந்தமென் றியங்குகின்ற மூலமே
மத்தசித்த வைம்புலன் மகாரமான கூத்தையே
அத்தியூரர் தம்முளே யமைந்ததே சிவாயமே.

(௨௮௩)

அறிவினோடு மண்டமா யளவிடாத.சோதியை
குணமதாகி யும்முளே குறித்திருக்கில் முத்தியா
முணமுணென் றும்முளே விரலையொன்றி மீளவும்
தினந்தின மயக்குவீர் செம்புபூசை பண்ணியே.

(௨௮௪)

மூலமான வக்கர முகப்பதற்கு முன்னெலாங்
மூடமாக மூடுகின்ற மூடமேது மூடரோ
காலனான வஞ்சுபூத மஞ்சிலே யொடுங்கினால்
ஆதியோடு கூடுமோ வனாதியோடு கூடுமோ.

(௨௮௫)

முச்சதுர மூலமாகி முடிவுமாகி யேகமாய்
அச்சதுர மாகியே யடங்கியோ ரொழத்துமாய்
மெய்ச்சதுர மெய்யுளே விளங்குஞான தீபமாய்
உச்சரிக்கு மந்திரத்தி னுண்மையே சிவாயமே.

(௨௮௬)

வண்டிலங்கள் போலுநீர் மனத்துமா சறுக்கிலீர்
குண்டலங்கள் போலேநீர் குளத்திலே முழுகுநீர்
பண்டிமங்கள் நான்முகன் பறந்துதேடி காண்கிலான்
கண்டிருக்கு மும்முளே கலந்திருப்பர் காணுமே.

(௨௮௭)

நின்றதன் றிருந்ததன்று நேரிதன்று கூரிதன்று
பந்தமன்று வீடுமன்று பரவகல் ளற்றது

கெந்தமன்று கேள்வியன்று தேடிவாத வானிதி

நின்றுநின்றதொன்று நின்றுநின்றதொன்று

பொருந்துநீரு மும்முளே புகுந்துநின்ற காரணம்
எருதிரண்டு கன்றையின்ற வேகமொன்றை யோர்கிலீர்
அருகிருந்து சாவுகின்ற யாவையு மறிந்திலான்
குருவிருந் துலாவுகின்ற கோலமென்ன கோலமே (௨௮௯)

அம்பரத்து ளாடுகின்ற வஞ்செழுத்து நீயல்லோ
சிம்புளாய் பறந்துநின்ற சிற்பரமு நீயல்லோ
எம்பிரானு மெவ்வுயிர்ச்சு மேகபோக மாதலால்
எம்பிரானு ஞானுமா யிருந்ததே சிவாயமே (௨௯௦)

ஈரொளிய திங்களே யியங்கிநின்ற தபபுறப்
பேரொளிய திங்களே யாவரு மறிகிலீர்
காரொளிப் படலமுங் சடந்துபோன தற்பரம்
பேரொளிப் பெரும்பத மேகநாத பாதமே. (௨௯௧)

கொள்ளொணுது மெல்லொணுது சோதற்குது த டொணு
தள்ளொணு தணுகொணு தாழலான மனத்துளே
தெள்ளொணுது தெளிவொணுது சிற்பரத்தி னுட்பயன்
விள்ளொணுது பொருளைநான விளம்புமாற தெங்ஙனே. (௨௯௨)

வாக்கினுல மனத்தினுல மதித்தகா ரணத்தினுல
நோக்கொணுத நோக்கையுன்னி நோக்கையாவர் நோக்குவார்
நோக்கொணுத நோக்குவந்து நோக்கநோக்க நோக்கிழல்
நோக்கொணுத நோக்குவந்து நோக்கையெங்க ணோக்குமே. ()

உள்ளினும் புறம்பினு முலகமெங்கணும்பரம்
தெள்ளிலெண்ணெய் போலநின் றியார்புகுகின்ற வெம்பிரான்
மெள்ளவந்தெ னுட்புகுந்து மெய்த்தவம புரிந்தபின்
வள்ளலென்ன வள்ளலுக்கு வண்ணமென்ன வண்ணமே. (௨௯௩)

வேதமொன்று கண்டிலேன் வெம்பிறப்பி லாமையால்
போதநின்ற வடிவதாய்ப் புவனமெங்கு மாயினும்
சோதியுள் ளொளியுமாய்த் துரியமோட தீதமாய்
ஆதிமூல மாதியா யமைந்ததே சிவாயமே (௨௯௪)

சாணிநு மடங்கினும் சரிந்தகொண்டை தன்னுளே
பேணியப் பதிக்குளே பிறந்திறந் துழலுவீர்
தோணியான வைவரைத் துறந்தறுக்க வல்லீரோல்
காணிகண்டு கோடியாக் கலந்ததே சிவாயமே. (௨௯௫)

அஞ்சுகோடி மந்திர மஞ்சளே யடங்கினுல்
நெஞ்சுகூற வும்முளே நினைப்பதோ ரொழுத்துளே
அஞ்சுகூற மூன்றதாகி யும்முளே யடங்கினுல்
அஞ்சுகோ ரொழுத்ததா யமைந்ததே சிவாயமே. (௨௯௬)

அக்கரத் தயற்கரத்தி லடக்கறந்த வக்கரம்
சக்கரத் துவகையுண்டு சம்புனித் திரிந்ததும்
இக்கரந்த வெவ்வுயிர்க்கு மேகபோக மாதலால
உட்கரந்த மந்திரம் சிவாயமலல திலலையே.

(௨௯௮)

ஆகமத்தி னுப் பொரு ளகண்டமூல மாதலால்
தாகபோக மன்றியே தரித்ததற் பரமுநீ
ஏகமாதம் வைத்தனை யுணர்ந்தமஞ் செழுத்துளோ
ஏகபோக மாகியே யிருந் ததே சிவாயமே

(௨௯௯)

மூலவாசல மீதுளோ முச்சதுப மாகியே
நாலுவாச லெண்விரல நடுவுநித்த மந்திரம்
கோலமொன்று மஞ்சமாடு மிங்கலைத்து நின்றநீ
வேறுவேறு கண்டிலேன் விளைந்ததே சிவாயமே.

(௩௦௦)

சங்கிலத் திடியுளோ சுழித்ததேபி பெய் ததுளோ
அக்கரத் திடியுளோ யமர்ந்தவாகி சோதிநீ
உக்கரத் திடியுளோ யுணர்ந்தவஞ் செழுத்துளோ
அக்கரம தாகியே யமர்ந்ததே சிவாயமே

(௩௦௧)

குண்டலத்து ளேயுளோ குறித்தகத்து பாயகன்
கண்டவந்த மண்டலங் கருத் தழித்த கூத்தனை
விண்டலர்ந்த சந்திரன் விளங்குகின்ற மொப்பப்பொருள்
கண்டுகொண்ட மண்டலஞ் சிவாயமலல திலலையே.

(௩௦௨)

சுற்றுமைத்து கூட மென்று சொல்லிறந்த தோர்வெளி
சத்தியுஞ் சிவனுமாக நின்றதன்மை யோர்கிலீர்
சத்தியாவ தாமமுடல நயங்குடுவ னுட் சிவம்
பித்தர்சுட ளறிந்திலீர் பிராணிநுத் த கோலமே.

(௩௦௩)

மூலமென்ற மந்திர முளைத்தவஞ் செழுத்துளோ
நாலுவேத நாலுளோ நவின்றஞான மெய்யுளோ
ஆலமுண்ட கண்டனு மரியயனு மாதலால்
ஓலமென்ற மந்திரஞ் சிவாயமலல திலலையே.

(௩௦௪)

தத்துவங்க ளென்றுநீர் தமைக்கடித்து போவிர்காள்
தத்துவஞ் சிவமதாகில் தற்பரமு நீரல்லோ
முத்திசீவ னாதமே மூலபாதம் வைத்தபின்
அத்தனரு மும்முளோ யறிந்துணர்ந்து கொள்ளுமே.

(௩௦௫)

மூன்றுபத்து மூன்றையு மூன்றுசொன்ன மூலனே
தோன்றுசேர ஞானிகாள் துய்யபாத மென்றலை
ஏன்றுவைத்த வைத்தபின் னியம்புமஞ் செழுத்தையும்
தோன்றவோத வல்லிளோ துய்யசோதி காணுமே.

(௩௦௬)

உம்பர்வான கத்தினு முலகபார மேழினும்
நம்பர்நாடு தன்னினு நாவலென்ற தீவினும்
செம்பொன்மாட மல்குதில்லை யம்பலத்து ளாடுவான்
எம்பிரான லாதுதெய்வ மில்லையிலை யில்லையே. (௩௦௭)

பூவிலாய வைந்துமாய் புனலில்நின்ற நான்குமாய்
தீயிலாய மூன்றுமாய் சிறந்தகா விரண்டுமாய்
வேயிலாய தொன்றுமாய் வேறுவேறு தன்மையாய்
நீயலாமல் நின்றநேர்மை யாவர்சாண வல்லலோ. (௩௦௮)

அந்தரத்தி லொன்றுமாய்சை வுகா லீரண்டுமாய்
செந்தழலில் மூன்றுமாய்ச் சிறந்தவப்பு நான்குமாய்
ஐந்துபாரி லேந்துமாய் மைந்திருந்த நாதனை
சுந்தையிற் றெளிந்தமாயை யாவர்சாண வல்லலோ. (௩௦௯)

மனவிகார மற்றுநீர் மதித்திருக்க வலலிலே
நினைவிலாத மணிவிளககு நித்தமாகி நின்றும்
அனைவரோதும் வேதமு மகமபிதற்ற வேணுமேற்
கனவுகண்ட துண்மைநீர் தெளிந்ததே சிவாயமே. (௩௧௦)

இட்டகுண்ட மேதடா விருககுவேத மேதடா
சுட்டமட் கலத்திலே சுற்றுநூலக ளேதடா
முட்டிநின்ற தேதடா முனைத்தெழுந்த தேதா
பட்டிபட் கிடுத்தபாடு பாடுபட் டறிவினோ (௩௧௧)

நீரிலே முனைத்தெழுந்த தாடனாயி னோரிலே
நீரினோடு கூடிநின்று நீரிலாத வாறுபோல
பாரிலே முனைத்தெழுந்த பண்டிதப் பராபரம்
பாரினோடு கூடிநின்ற பண்டிதன் டிருப்பினோ (௩௧௨)

உறங்கிலென் விழிக்கிலெ னுணர்வுசென் றொடுங்கிலென்
சிறந்தவைம் புலன்களுஞ் திசைத்திசைக ளொன்றிலென்
புறம்புமுள்ளு மெங்கணும் பொருந்திருந்த தேகமாய்
நிறைந்திருந்த ஞானிகாள் நினைப்பதேது மில்லையே. (௩௧௩)

ஓதுவார்க ளோதுகின்ற வோரொழுது மொன்றதே
வேதமென்ற தேகமாய் விளம்புகின்ற தன்றிது
நாதமொன்று நான்முகன் மாலுநானு மொன்றதே
ஏதுமன்றி நின்றதொன்றை யானுணர்ந்த நேர்மையே. (௩௧௪)

பொங்கியே தரித்தவச்ச புண்டரீக வெளியிலே
கந்தியே தரித்தபோது தாதுமா துனையதாம்
கந்தியுட் சரித்தபோது வடிவுக ளொளியுமாய்க்
கந்தியுமேல் வடிவுகொண்டு குருவிருந்த கோலமே. (௩௧௫)

மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் வந்தவாற தெங்கெனில்
கண்ணினோடு சோதிபோற் கலந்தநாத விந்துவும்
அண்ணலோடு சத்தியு மஞ்சபஞ்ச பூதமும்
பண்ணினோடு கொடுத்தழிப் பாரோடெழு மின்றுமே. (௩௧௬)

ஒடுக்குகின்ற சோதியு முந்தினின்ற வொருவனும்
நுடுத்தலத்தி லொருவனும் நடந்துகாவி லேறியே
விடுத்துநின்ற விருவரோடு மெய்யினோடு பொய்யுமாய்
அடுத்துநின்ற றறிநினோ வானுநின்ற வாதியே (௩௧௭)

உதித்தமன் திரத்தினு மொடுங்குமக கரத்தினும்
மதித்தமண் ட லத்தினு மறைந்துநின்ற சோதிநீ
மதித்தமண் ட லத்துளே மறித்துநீ ரிருந்தபின்
சிரித்தமண் ட லத்துளே சிறந்ததே சிவாயமே. (௩௧௮)

திருத்திவைத்த சற்குருவைச் சிப்பெற வணங்கிலீர்
குருச்சொடுக்கும் பித்தனோ சொண்டிரந்த வல்லிரோ
குருச்சொடுக்கும் பித்தருந் குருச்சொள்வந்த சீடனும்
பருந்திபட்ட பாடுதான் பன்னிரண்டும் பட்டதே. (௩௧௯)

நட்டதா பரங்கனும் நயின்றசாத் திரங்கனும்
இட்டமான வோமகுண்ட மிசைந்தநாலு வேகமும்
கட்டிவைத்த புத்தகம் கடும்பிதற்றி தற்கெலாம்
பொட்ட தாய் முடிந்ததே பிராணையா னறியவே. (௩௨௦)

ஒன்பதான வாசற நெழியுந் எருககையில்
ஒன்பதாம ராமராம நாமமென்று நாமமே
வன்மமான பேர்களுக்கில் வந்துநோ யடை ப்பராம்
அன்பரான பேர்களவார்கி லாய்ந்தமைந் திருப்பதே. (௩௨௧)

சுழித்தவோ மொழுததையுஞ் சொன்முடித் திருத்தியே
துன்பவின்ப முங்கடந்து சொல்லுமூல நாடியுள்
அழுத்தமான வந்தர மங்கியுள் ளெழுப்பியே
ஆறுமங்கையுட் கலந்தபுறத் தலத்துளே. (௩௨௨)

விழித்தகண் துதிக்கவும் விந்துநாத வோசையும்
மேருவுங் கிந்தவண்ட கோளமுங் கடந்துபோய்
எழுத்தெலா மறிந்துவிட்ட விந்திரஞால வெளியிலே
யானுநீயு மேகலந்த தென்னதொன்மை யீசனே. (௩௨௩)

ஓம்நமா வென்றுளே யோதுகின்ற யோகியே
பானுடற் கருத்துளே பானாயென் றறிந்தபின்
நானுநீயு முண்டடா நலங்குலம துண்டடா
ஊனுமுனு மொன்றுமே யுணர்ந்திடா யெனக்குளே. (௩௨௪)

உ
கடவுள்துணை.
பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	10	இருக்குமாறு	இருக்குமாறு.
4	6	நாநா	நாநாள்.
ஷெ	19	மிவ்வுல்	முடலமே.
5	17	சரிநாநிலை	சரியைநிலை.
7	23	சித்தி	சித்திநீர்.
ஷெ	34	உருகி	உருகிவந்து.
8	13	மாபு	மாபு.
ஷெ	37	மேலியாக	மேலியா.
9	29	மருந்தென	மருந்தென.
10	9	மேலாக	மேலாக.
16	57	மேலாக	மேலாக.
17	33	மண்டபத்தோ ..	மண்டபத்தோ.
19	21	பண்ணு ..	ஆற்றலே.
25	33	பரப்பிறம் ..	பரப்பிறம்.